

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELÉ,

právě v tomto ročním čase vám tak jako obvykle nabízíme obdobně jako v předcházejících letech nové inscenace, které pro vás budeme připravovat v průběhu následující sezóny 2017/2018. Jsem nesmírně rád, že se naše inscenace, jejich tvůrci a v neposlední řadě i jejich herci opakovaně stávají středem pozornosti jak v našem městě, tak i v naší republice a po dlouhá léta i v zahraničí. Opět jsme kooperovali na několika mezinárodních projektech, které vždy ve svých výsledcích dokládaly vysokou profesionalitu všech našich tvůrců. Na naše premiéry přijíždějí – přilétají hosté z celého světa a v odborném tisku pak referují o nádherných výsledcích naší práce. Opět jsme se často setkávali s názory, které naše umělecké výsledky srovnávají s tím nejlepším v nejvýznamnějších světových divadelních centrech – v Londýně a New Yorku...

V nové divadelní sezóně pro vás nazkoušíme celkem 9 inscenací. Pět z nich bude uvedeno na naší Činoherní scéně, čtyři pak na Hudební scéně. Sezónu otevřeme komedií „o cestě z vrcholu až na samé dno a pak zas dál“, kterou napsal český autor René Levínský pod názvem **„Dotkni se vesmíru a pokračuj“**. Inscenaci, plnou jemného humoru i základních otázek o naší občanské a historické zodpovědnosti, která se odehrává v brněnských vědeckých ústavech i v brněnských restauracích a její veliké finále probíhá v parku pod Špilberkem, u nás uvede režisérka Hana Burešová.

Další premiérou bude „detektivní muzikálová komedie“ **„Chyt' mě, jestli to dokážeš“** autorů Marca Shaimana, Scotta Wittmana a Terrence McNallyho v režii Petra Gazdíka. Muzikál byl napsán na bázi světoznámého úspěšného filmu, který v roce 2002 natočil Steven Spielberg s Leonardem DiCapriem a Tomem Hanksem v hlavních rolích. Příběh, který mísí detektivku s humorem, se odehrává v polovině šedesátých let a přináší na divadelní prkna jak napětí, tak nadsázku, a především tolik vzácnou legraci se skvostnou hudbou. Muzikál uvedeme v evropské premiéře.

V každé vteřině našich životů jsme konfrontováni s našimi přáními a očekávanými v kontrastu s realitou, která umí být pěkně krutá, a na divadle se pak takový koktejl proměňuje v to nejlepší komediální zboží. To velmi dobře ví Roland Schimmelpfennig, nejuznávanější a nejhranější současný německý dramatik, který v „osudové tragédii“ **„Žena z dřívějška“** naprosto jedinečně propojuje horor, poezii a grotesku. Jeho brilantní dílo uvede na našem činoherním jevišti mladinká režisérka Alžběta Burianová.

Určitě si všichni vzpomínáte na muzikál „Donaha!“. Jeho hudební skladatel David Yazbek je společně s Jeffrey Lanem a filmovým režisérem Pedro Almodóvarem spoluautorem nové ztřeštěné muzikálové komedie **„Ženy na pokraji nervového zhroutilí“**. Broadwayská premiéra muzikálu napsaného právě podle Almodóvarova legendárního filmu se odehrála v roce 2010, aby pak v loňském roce ve výrazně upravené verzi došla i londýnský West End. Režisér Stanislav Slovák, který je jako režisér podepsán i pod inscenací „Donaha!“, uvede tuto hispánskou hudbu i energii nabitou inscenací na Činoherní scéně jako silvestrovskou premiéru.

I naše následující premiéra na Hudební scéně má svůj předobraz ve filmu. Kdo by neznal „disco muzikál“ Nika Kohna s hudbou Bee Gees a Johnem Travoltou v hlavní roli **„Horečka sobotní noci“**? Jeden z nejnáročnějších tanečních muzikálů vůbec vám představí naše nejmladší členy v režii Stanislava Moši.

Pro každé divadlo je poctou, může-li uvést takovou hru, jakou je „historické drama“ jednoho z největších dramatiků 20. století Arthura Millera **„Čarodějky ze Salemu“**. Tato hra je dnes považována za střed amerického dramatického kánonu a za pětadesát let od svého vzniku nikdy nepustila světová jeviště!!! Pro naše divadlo ji nastuduje režisér Mikoláš Tyc.

DOKOŘÁN

BŘEZEN
2017
CENA 25,- Kč

Sněmovní sál Nové radnice byl v lednu 2017 místem předání Cen města Brna. Petr Gazdík zde přednesl Českou baladu od Jana Nerudy.

Na závěr slavnostního setkání zazpíval Petr Gazdík Klobouk ve krávi autorů V+W+J.

Petr Gazdík s kolegou Františkem Derflerem a sochařem Janem Šimkem, který se stal laureátem v oblasti výtvarného umění a designu.

V Divadelním klubu se setkali tvůrci inscenace O myších a lidech s novináři.

Režisér Stanislav Slovák intenzivně připravuje muzikál Btůl.

Komické role v novém muzikálu připadly Michalu Isteníkovi a Petru Štěpánovi.

Lenka Černá a Eva Morávková upravily Sáru Milfajtovou pro roli Alžběty, bríské královnou.

LISTOVÁNÍ

Režisér Stanislav Slovák nakonec zvolil tento kostým. A autor plakátu Petr Hloušek vybovřil jeho přání.

Náš divadelní rodina se opět rozrostla. Hercům Lence Janíkově a Jakubovi Zedníčkovi se narodila dcera Maya.

Zatímco Marta Matějová pečovala o novorozenou Mariianku, Michal Matěj s kolegy zapíjel dcerčiny ideální míry 3,6 kg a 50 cm.

Dne 20. února proběhla na Hudební scéně derniéra.

Rouzloučili jsme se s Ostrovem pokladů.

Michal Isteník s partnerkou Máriou Lalkovou a synkem Matějem se zastavili popřát Stanislavu Mošovi k narozeninám.

Soubor přinesl režisérovi muzikálu Chaplin obraz legendárního Charlieho.

Z hlavních zkoušek dramatu O myších a lidech si odskočil režisér Petr Gazdík, aby kolegové poblahopřáli.

Radka Coufalová přivezla ukázat svým kolegům dvouapůlměsíčního synka Marka.

Další hudební inscenací bude „muzikál o síle lidství“ autorů Shuki Levyho, Davida Goldsmitha a Glenna Benenbeima „**Představ si**“. Příběh o lásce k rodině, k předkům, příběh o víře v lepší příští, o síle imaginace se odehrává během druhé světové války ve varšavském ghettu. Nejvýznamnější kvalitou díla je jeho apelativní, neobvykle hluboce jímavé poselství. Muzikál s nádhernou emotivní hudbou a strhujícím lidským příběhem uvedeme v české premiéře v režii Petra Gazdíka na naší Hudební scéně.

Po dvou skvělých Shakespearovských inscenacích „Benátském kupci“ a „Králi Learovi“ se s vámi setká bard českého divadla Boleslav Polívka v legendární postavě Harpagona v Molièrově „**Lakomci**“, v komedii, v níž o peníze jde až v první řadě. Jedno z nejslavnějších světových děl baví již bezmála tři a půl století divadelní obecenstvo tím, jak bravurním způsobem předvádí, co všechno může přivodit chorobná posedlost penězi a náruživá závislost na mamonu. Komedii bude režirovat Stanislav Moša.

Naši poslední hudební inscenací v následující sezóně bude „elegantně excentrický muzikál“ autorů Luthera Davida, Roberta Wrighta, George Forresta a Mauryho Yestona „**Grand Hotel**“. Muzikálu předcházela oscarový film. Hotel je zde představen jako obraz světa, ve kterém se prolíná láska a beznaděj, zrození i smrt, smích i slzy. Hotel jako místo, kde se protínají lidské osudy, kde cizí lidé vedle sebe žijí své radosti a smutky, se tak stává působivou metaforou našeho pobývání na tomto světě. A to vše doplněno skvostnými retro melodiemi, vtahujícími do světa Berlína 20. let. „Grand Hotel“ se na Broadwayi hrál každodenně téměř tři roky, překročil magickou hranici 1000 repríz a byl nominován hned na dvanáct prestižních Cen Tony, z nichž pět získal! Naši inscenaci nastuduje režisér Stanislav Slovák.

Když jsem náš nový dramaturgický plán představil na tiskové konferenci našeho divadla, byli novináři zcela nadšeni a kolegové herci naprosto mimořádně natěšeni. Pevně věřím, že se nám tento plán podaří svrchovaně naplnit nádhernými inscenacemi, které vás stejně tak potěší, jako i strhnou! Obdobně jako se tomu stalo i v minulosti...!

Společně se všemi kolegy z MdB se již dnes těšíme na ty kouzelné večery plné výborného divadla, kterých si společně užijeme při nových představeních v sálech našich scén v nové sezóně 2017/2018!

Stanislav Moša, ředitel MdB

B | R | N | O |
 STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
 FINANČNĚ PODPORUJE
 MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
 PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

PARTNEŘI DIVADLA

CARent

HOŠEK MOTOR

AUTOCONT

John
Steinbeck

O MYŠÍCH A LIDECH

režie Petr Gazdík

18. a 19. ÚNORA 2017

PREMIÉRY NA ČINOHERNÍ SCĚNĚ

Dan KALOUSEK

v rozhovoru s rektorem
Janáčkovy akademie múzických
umění Ivo Medkem

Od roku 2003 dirigujete v Městském divadle Brno, kde dnes zastáváte funkci hudebního šéfa. Jen v loňském roce jste tady nastudoval, řídil či jinak spolupracoval na šesti zejména muzikálových inscenacích. Přibližte prosím, jaký typ hudebního anebo i činoherního divadla máte nejraději?

Mám rád dobré divadlo. Na mé profesi je krásné právě to, že se člověk setkává s různými typy divadel. Dobré divadlo z každého titulu musí udělat inscenační tým. Je na to zdánlivě jednoduchý recept: přistoupit k danému titulu s pokorou, se znalostí co nejširšího kontextu a poté všechno řešit v souladu a s přihlédnutím k ostatním složkám. Na prosazování ega v dobrém divadle (ale ani v dobré hudbě) není prostor. V momentě, kdy interpret upřednostní svoje ego před celkovým výsledkem, nemůže to dopadnout dobře.

Kolik muzikálů jste na své mateřské scéně už s taktovkou v ruce z dirigentského stupínku „odnával“? A kterou z těch produkcí máte nejraději a proč?

To nevím přesně. Několik desítek. Odhadem kolem padesáti. Mám rád všechny inscenace. Každá je v něčem jiná. Pochopitelně mám některé oblíbenější. Jsou to asi ty, které mají nějaké zvláště silné poselství, a několik set diváků

potom odchází domů s pocitem tohoto poselství. Z posledních sezón jsou to například *Mary Poppins*, *Přiskání po větru*...

Peníze jsou směrem k divadelnímu provozu i dnes ožehavým tématem. Nebylo by lacinější studovat a provádět muzikály na half playback? V čem tkví jedinečnost živé muziky a práce orchestru na představení?

Pochopitelně by bylo levnější hrát na half playback. V některých produkcích se tomu tak dokonce děje. Ovšem výsledek nemůže být plně uspokojivý. Je zajímavé, že u opery to ještě nikoho nenapadlo, ačkoliv v některých ohledech by to bylo dokonce jednodušší (*smích*). Dobré divadlo je založeno především na perfektní interakci všech aktérů. V tomto případě jde tedy o interakci zpěváků a orchestru, kterou zprostředkovává právě dirigent. Ačkoliv je daný titul výborně nazkoušený, je i přes to každé představení trochu jiné. Dokonce se domnívám, že to je jeden z důvodů, proč lidé chodí do divadla na stejný titul i opakovaně. Často se hraje v alternacích, kdy každý herec roli pojímá trochu jinak, jsou tu tudíž i různé kombinace alternací a dané představení může získat poněkud jiný temporytmus. Mimo to je třeba zpěváka řádně doprovázet. Těmto požadavkům zkrátka nemůže nahrávka

Pochopitelně mohu soudit jen ze své skromné zkušenosti, ale z mého pohledu se opravdu lišilo. Počínaje vybavením škol a jejich možnostmi, přes celkovou atmosféru, propojenost výuky s realitou a podobně. V těchto ohledech z toho mé studium v Německu vychází jako přínosnější. **Od roku 2000 vedete jako sbormistr smíšený pěvecký sbor Ars Brunensis Chorus, který se věnuje hudbě od baroka po současnost. Představuje práce s pěvci nějaký pendant vaší práce pro divadlo? Jak ji osobně vnímáte?**

V každém případě pro mě práce s Ars Brunensis Chorus znamenala v počátku nenahraditelnou praxi, později profesní realizaci a nyní, kdy již nemám tolik času na toto těleso, pro mě znamená odpočinek, čas strávený s milými lidmi. Řekl bych, že výskyt chytrých, vzdělaných a milých lidí je v pěveckých sborech vyšší než v průměrné společnosti. Je to asi dáno tím, co tento poněkud specifický koníček vyžaduje.

Podílel jste se na projektech Jiřího Pavlici a třeba skupiny Jablkoň. Jakou hudbu vlastně posloucháte či máte nejraději? Klasickou, muzikálovou, lidovou, folkovou...?

Moje odpověď je analogická jako na otázku s divadlem. Mám rád dobrou hudbu jakéhokoliv žánru. Velikou výhodou mého zaměření je mimo jiné i možnost setkávat se s různými kombinacemi žánrů. Velice mě to baví, člověk pak může zúročit své vícestranné zkušenosti s různými styly. Musím říct, že mám v poslední době trochu nedostatek styku s takzvanou klasickou hudbou, ale to je asi jen určitý vývojové stádium.

Jste neustále obklopen hudebním divadlem. Nepokoušel jste se někdy i sám o komponování? Nechtěl jste sám napsat nějaký muzikál?

Dokonce jsem skladbu i vystudoval na konzervatoři u skvělého hudebníka a mého dnešního kolegy Karla Cóna. Paralelně se skladbou jsem studoval dirigování, u kterého jsem potom zůstal. Zkrátka necítil jsem opravdovou vnitřní potřebu se svými skladbami vyjádřit, zejména s přihlédnutím k tomu, kolik výběrné a často i geniální hudby již bylo napsáno. Na druhou stranu mi studium skladby přineslo znalosti, které využívám při práci dirigenta. Za to jsem velmi vděčný. Mimo to, že má člověk na základech těchto znalostí lepší zvukovou představu, dokáže si něco upravit sám, dává mu to také úctu před skladateli a pokoru před jejich díly,

neboť si je vědom toho, jaké obrovské úsilí stojí za tím zkomponovat každý jeden dobrý takt. **Váš bratr a téměř fyzicky identické jednovaječné dvojče Petr Kalousek také propadl světu hudby a je hráčem Filharmonie Brno. Angažoval se ovšem také v regionální politice. Po tom jste vy nikdy netoužil?**

Můj bratr je i členem orchestru MdB. On se začal angažovat v politice jen kvůli snaze zlepšit věci ve svém nejbližším okolí. Popravdě mě také zajímají věci veřejné, které člověk může ovlivnit prostřednictvím politiky, nicméně v politice platí obzvláště, že „každý dobrý skutek je po zásluze potrestán“. Když zvenku sleduji, kolik zloby je v (některých) lidech, jak se snaží hledat na všem jen to nejhorší, velice těžce to nesu. Na politiky se všechny tyto negativní emoce snaší ještě naléhavěji. Mimoto jsem natolik zaměstnaný, že bych jakékoli jiné angažmá obtížně zvládal.

Pletou si vás lidé díky té neskutečné podobě? A co máte jako bratři kromě lásky k hudbě ještě společného?

Ona ta podoba není až tak neskutečná. Pletou si nás lidé, kteří nás tolik neznají nebo ani neví o existenci toho druhého. A v tom je právě pro-

blém. Když se bratr začal pohybovat v jiných (politických) kruzích, seznámil se s mnoha lidmi, které já vůbec neznám. Vznikají z toho někdy nepříjemné situace. Když mě někdo pozdraví a já jej neznám, zkrátka odpovím. Nepříjemné je to tehdy, když je ten člověk v postavení, že bych já (bratr) měl pozdravit první. Pak jsem já (bratr) za nezdvořáka. Lepší je to v situaci, když někdo pozdraví „Ahoj“, odpovím „Ahoj“ a je hotovo. V momentě, kdy se se mnou dá do řeči, musím s pravdou ven. Někdy se stane, že dialog je natolik rychlý, že nic nestihnu vysvětlit. Pak jen bratrovi řeknu, mluvil jsem s takovým vysokým, černovlasým, fousatým a říkal to a to, asi bys to měl vědět (*smích*).

Máte ve svém uměleckém konání nějaké – zatím nesplněné – přání?

Mým přáním je, aby šlo vše jako doposud. To znamená, abych měl stále výborné zaměstnání a k tomu mohl nabírat nové zkušenosti s pro mě novými tělesy a umělci. Myslím, že kombinace určité stability a dobrodružství k tomu je pro mě ideální stav, který mi umožní co nejlepší pracovní výsledky a spokojený život.

foto: jef Kratochvil

Městské divadlo Brno
SNIP & CO, reklamní společnost, spol. s r. o.
Moravské zemské muzeum
uvádějí

BISKUPSKÝ DVŮR 2017

open air představení pod věžemi Petrova červen – červenec 2017

DIVADLO POD HVĚZDAMI

K brněnskému létu již neodmyslitelně patří možnost vychutnat si představení Městského divadla Brno pod noční oblohou v romantických zákoutích Biskupského dvora Moravského zemského muzea. Již poosmé tak budou moci diváci prožít poutavé příběhy, oděné do hudebního hávu, v jednom z nejmalebnějších zákoutí v centru Brna. Ředitelé významných brněnských institucí Stanislav Moša (MdB), Jiří Mitáček (Moravské zemské muzeum) a Jiří Morávek (reklamní společnost SNIP & CO) navazují na minulé úspěšné ročníky a tradici kulturního zážitku pod hvězdným nebem a majestátními věžemi Katedrály sv. Petra a Pavla.

Alan J. Lerner, Frederick Loewe:

MY FAIR LADY (ZE ZELŇÁKU)

muzikálová komedie

Dnes již klasický muzikálový titul vypráví známý příběh květinářky Lízy Doolittlové, která projde proměnou v sebevědomou mladou dámu. To, že Líza i její otec, popelář Alfréd Doolittle, mluví v originále anglickým dialektem cockney, inspirovalo autora úpravy a režiséra Stanislava Mošu k převedení hry do brněnského prostředí a k použití místního nářečí, brněnského hantecu. Díky vtipné úpravě a vynikajícím hlavním představitelům přináší inscenace, kterou doprovází živý orchestr, mimořádný divácký zážitek. Vždyť od roku 1999, kdy byla *My Fair Lady* (ze Zel-

ňáku) poprvé uvedena, má na svém kontě již více než 300 vyprodaných repríz!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Radka Coufalová nebo Markéta Sedláčková, Martin Havelka nebo Petr Štěpán, Zdeněk Junák nebo Ladislav Kolář a další.

Hrajeme 26. – 30. června 2017

Stanislav Slovák, Jan Šotkovský,

Petr Štěpán, Karel Cón:

BRŇĚNSKÉ KOLO

muzikál z brněnských pověstí a legend

„Zde v jedenáct zní polední zvonění / a krokodýlu říkává se drak / však všechno naopak tu zase úplně není / vždyť pro zeli se chodí na Zelňák,“ zpívá se o Brně v posledním autorském počínu osvědčeného autorského tria Stanislav Slovák – Jan Šotkovský – Petr Štěpán, zpěvohře *Mendel aneb Vzpoura hrášků*. Tento tým již připravil pro letní hraní Městského divadla Brno na Biskupském dvoře kromě zmíněného *Mendela* i další původní kusy – *Barona Trencka* a *Cyrila a Metoděje*. Všechny měly společný vztah k lokální tematice, respekt ke genu loci a touhu využít unikátní atmosféru a historickou patinu překrásného prostředí Biskupského dvora.

Jejich nově připravovaný počín, muzikál *Brněnské kolo*, se opět dotýká historických i místních vazeb, a to hned nadvakrát – jednak zpracovává několik vybraných nejznámějších brněnských pověstí (včetně té titulní o koláři Bircovi, který údajně během jedině-

ho dne dokázal porazit strom, vyrobit z něj kolo a dokutálet jej až do vzdáleného Brna), jednak se jeho příběh týká i instituce, jíž je Biskupský dvůr součástí. Moravské zemské muzeum totiž slaví v letošním roce 200 let své existence. A právě muzejní budova na Zelném trhu skrývá v našem příběhu večer po uzavření nejedno tajemství týkající se brněnských pověstí a legend... Inscenaci budeme uvádět s živým orchestrem.

Režie: Stanislav Slovák

Světová premiéra: 16. června 2017

Hrajeme 16. – 22. června, 12. a 13. července 2017

Karel Svoboda, Zdeněk Podskalský,
Jiří Štáidl, Eduard Krečmar:

NOC NA KARLŠTEJNĚ

legendární český muzikál

Původní veselohra Jaroslava Vrchlického, kterou v roce 1973 zfilmoval Zdeněk Podskalský, si našla své pevné místo v nejednom srdci diváků, stejně jako nesmrtelné melodie Karla Svobody. Nic nezáleží na tom, že zápletky romanticky zidealizované a úsměvné historky ze života otce vlasti, podle níž na Karlštejn nesměly vstoupit ženy, je pouhou legendou. Listina z roku 1357, která Vrchlického pravděpodobně inspirovala, pouze uvádí: „Zakazujeme, aby ve věži hradu Karlštejna, v níž se nachází káple, bylo dovoleno komukoli s nějakou ženou, byť by to byla i zákonitá manželka, spáti nebo ležeti.“ Jediné omezení se tedy týkalo posvátné káple Svatého Kříže, jinak byl hrad ženám přístupný. Oblíbené příběhy se však nemusejí zakládat na pravdivém základě...

Režie: Igor Ondříček

Hrají: Hana Holišová nebo Ivana Vaňková, Jaroslav Matějka, Viktória Matušovová nebo Andrea Zelová, Aleš Slanina, Zdeněk Junák nebo Jan Mazák, Lukáš Janota, Jiří Mach, Zdeněk Bureš a další.

Hrajeme 6. – 10. července 2017

Stanislav Moša, Petr Ulrych:

RADŮZ A MAHULENA

muzikálová balada

Nesmrtelný příběh zakázané lásky mezi dvěma zneprátelenými rody vychází z lidové slovenské pohádky, ale jde samozřejmě o motiv ještě starší, objevující se v různých variantách i u bratřů Grimmů nebo v indických eposech. Není tedy pochyb o tom, že také v dnešní době jde o námět aktuální, nabízející možnost prožít romantický příběh lásky, která (dovolme si to klíse, jež je zde ovšem na místě) hory přenáší a kameny láme. Muzikálová balada na motivy známého pohádkového poetického dramatu Julia Zeyera *Radúz a Mahulena* měla svoji světovou premiéru 8. listopadu roku 1997 a zaznamenala 91 vyprodaných repríz a desetitisíce okouzlených diváků. Přijďte si připomenout nádherné melodie Petra Ulrycha a půvabné verše Stanislava Moši! „...dvě království se v zášti potýkají a jedno druhé chce srazit na kolena. Než zrození jsou Radúz a Mahulena!“

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Sára Milfajtová nebo Andrea Zelová, Marek Kolář nebo Aleš Slanina, Viktória Matušovová, Lucie Bergerová, Hana Kovářiková, Katarína Ptáčková a další.

Hrajeme 2. – 4. července 2017

Představení probíhají v Biskupském dvoře ve vnitřním areálu Moravského zemského muzea v Brně (vstup od Zelného trhu). Hrajeme se začátkem ve 20.30 hodin ve venkovních prostorách za každého počasí.

Vstupenky lze zakoupit od 1. února 2017 v pokladnách Městského divadla Brno, Lidická 12, 602 00 Brno nebo online na www.mdb.cz, cena: 380 – 480 Kč.

Hromadné objednávky přijímá komerční oddělení, tel.: +420 533 316 352, email: komerecni@mdb.cz.

LELKOVÁNÍ S

Rastislavem GAJDOŠEM

Který dobrý vítr tě přivál do souboru Městského divadla Brno?

Dobry vesmírny vítr (*smích*). Již při studiích na JAMU mně bylo Městské divadlo Brno sympatické a toužil jsem v tomto divadle hrát a být jeho součástí. Poštěstilo se mi to na konci 4. ročníku, kdy jsem účinkoval v inscenaci *Radúz a Mahulena*. Mimochodem, kruh se uzavřel a loni jsem byl přímým svědkem obnovené premiéry v roli krále Stojmíra na Biskupském dvoře. Po ukončení studií muzikálového herectví jsem se stal členem zpěvohry Národního divadla v Brně. Poštěstilo se mi, že jsem mohl nastoupit do MdB do muzikálu *Vlasy*, kterým se slavnostně otevřela Hudební scéna. A tak jsem zde a jsem zde šťastný a spokojený.

Nebylo by ti lépe jako bankovnímu úředníkovi, realitnímu makléři nebo politikovi ve vrcholné politice?

Nebylo, již po studiích na gymnáziu jsem toužil po něčem, kde nebudu potřebovat matematiku, fyziku a podobné vědní obory. Hlásil jsem se na architekturu, kde jsem úspěšně složil talentovou zkoušku a pohovor, ale opět ta matematika. Tak jsem se díky ní nedostal na moji vysněnou vysokou školu. Po škole jsem dělal dělníka v elektroinstalaci BVV, poté jsem studoval dálkově hotelovou školu ve Velkém Meziříčí, pracoval jsem v koktejl baru, v restauraci. Nebavilo mě to, tak jsem zkoušel ekonomiku a zahraniční obchod, absolvoval jsem dva semestry a pořád dušička nebyla spokojená. Paralelně jsem učil společenské tance v TŠ Dagmar, měl jsem blízko k umění a tanci, tak jsem se rozhodl, že se připravím na JAMU na muzikál. Inu ejhle, absolvoval jsem tři kola přijímaček, byl jsem přijat a konečně můj život dostával jasnější obrysy a už jsem tušil, co bych asi chtěl v budoucnu dělat.

Jak rodina snáší dopolední zkoušky, večerní představení, šprtání dlouhých textů, a to bez ohledu, zda je svátek nebo neděle?

To by byla spíš otázka na moji rodinu a především na moji ženu. Moje žena je velice tolerantní a chápe moje pohnutky a vůbec problematiku uměleckých profesí, protože sama prošla různými uměleckými disciplínami – korepetuje na Taneční konzervatoři, hrála v různých hudebních uskupeních a divadelních představeních, vyučuje hru na klavír na ZUŠ. Mnohdy rodina neví, co je realita a co je fikce, kdy se učím text a kdy to my-

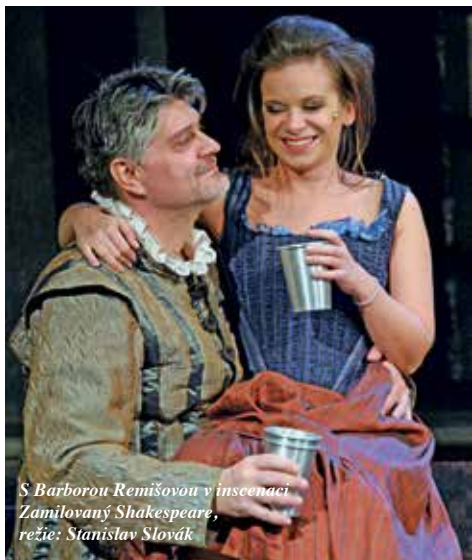
S Ivanou Vaňkovou v inscenaci *Skleněný pokoj*, režie: Stanislav Moša

slím vážně, ale já se jen prostě snažím být dobrým tatínkem na plný úvazek. Děti někdy nevěřícně hledí a nechápou. Často se stane, že umí text dříve než já, napovídají a mají uštěpačné a kritické poznámky. Děláním také samozřejmě doma kulturní osvětlu celou naši rozvětvenou rodinu, u nás v divadle byli snad všichni včetně mého devadesátiletého dědy z Tater. Naše společné a radostné chvíle, včetně dovolených a nejrůznějších aktivit, přizpůsobujeme mému volnu.

Jsi hodný otec?

Snažím se jím být, někdy, když jsem přetážený a unavený, tak trochu nezvládám otcovské povinnosti. Například trávení volného času s dětmi (plavání, kolo, brusle, lyžování, procházky...). To jsou věci a činnosti, které mi chybí, protože čas letí a některé věci se už nemusí opakovat. Ale ne, opravdu se snažím, dokonce jsem oprávil i moje lyžařské umění a začal jsem se synem jezdit na hory na pořádnou lyžovačku. Když mi to čas dovolí, беру celou rodinku do přírody, na výstavu, do kina nebo k moři. Čas letí a děti rostou a rostou. Dominik je už vysoký skoro jako já, poráží mě v šachu a musím přiznat, že i v rétorice a některých vědních disciplínách. Kristýnka je slečna, která toho ví mnohem víc než já ohledně sociálních sítí a co je „in“ a co je „cool“. Obě děti jsou umělecky založené. Dokonce jsem měl to štěstí, že jsem si mohl s nimi zahrát na jednom jevišti. Dominik hrál už jako tříletý v *Dentku krále*, ve *Třech mušketýrech* a v *Papežce* a Kristýnka v *Kočce na rozpálené plechové střeše*, *Třech mušketýrech* a ve *Skleněném pokoji*. Ale opravdu se jím snažím vysvětlovat, že divadlo je

sice krásná věc, ale že je to taky řehole... Pokud by se k této otázce mohly vyjádřit moje děti, určitě by to bylo na dlouhé vyprávění.

Kterou z tvých rolí má nejraději tvá manželka?

Jak říkala moje babička z Tater: „Čo sa dá robiť, niekto to robiť musí.“ Tcháň, ten zas říká: „Šak ty si tam jen tak poskáčeš, pohopsáš, zazpíváš s nějakou děvčicí, vypiješ kafičko a nějaký ten pohárek a deš dom. Buď rád, že si v teple a nemusíš na stavbu.“ Moje žena tvrdí, že hraju neustále, i doma, a že si tuto profesi zasloužím, že dobře mi tak! Její oblíbené role jsou jak dramatické (*Jméno růže* – Remigius), tak i komické (*Dvojitá rezervace* – Walter Pangbourne). Nejraději má však roli Edy Lorence ze *Splašených nůžek*. Já bych jí ještě poradil Myslivce ze *Sněhurky a sedmi trpaslíků* a architekta Rainera von Abta ze *Skleněného pokoje*.

Hostoval jsi během svého angažmá v MdB na scéně jiných divadel?

Během angažmá jsem v žádném divadle nehostoval, ale ještě před školou jsem účinkoval v Divadle na Vinohradech v inscenaci *Klaun* v hlavní roli s Bolkem Polívkou v režii Petra Kracika. Také jsem účinkoval v NdB na Malé scéně v inscenaci *Noci letné lásky* v režii Jany Jankové. Během mého účinkování na prknech MdB se také věnuji své umělecké agentuře. Vyplňuje všechnen můj volný čas. Agentura RAGTIME

se věnuje speciálním uměleckým projektům na míru zadavatele. Několik let jsem se organizačně spolupodílel na projektu *Muzikály v Lednici*. Významným uměleckým počinem jsou *Živé sochy*, které realizujeme společně s Jadou Bubnem a některými kolegy z divadla. Jsem moc rád, že se moje herecká profese s prací v agentuře vzájemně prolínají, inspirují a doplňují.

Zahrál sis ve filmu, televizní inscenaci?

Ano, zahrál, a moc mě to bavilo. Je to úplně jiná práce než v divadle. Jiné výrazové prostředky – co by bylo na divadle málo, tady je moc. Perfektní je, že se vše dá přetočit, vylepšit a vybrat ten nejlepší záběr. V divadle je to vždy naostro. Když jsem poprvé točil, byl jsem nervózní a měl jsem respekt ze svých slavných kolegů, rád jsem se na ně díval a hltal jejich um. K mým oblíbeným patří seriál pana režiséra Moskalyka *Četnické humoresky*, kde jsem hrál ve dvou dílech, a také role Jirky Nebeského v sitcomu *Kancl*, režie se ujal Milan Šteindler. Točil jsem také seriál *Černí baroni* režiséra Juraje Herze, *Vinaře* režiséra Vojty Moravce, *Labyrint* v režii Jiřího Stracha. Vzkaz pro režiséry dobrých projektů – když nehraju a nezkouším – mám chuť a volno (*smích*).

S jakým pocitem přicházíš ke čtení křestního listu inscenace? A co když tam své jméno nenajdeš?

Jsem zvědavý na nové výzvy, protože právě ty posouvají člověka vpřed a nutí ho k práci na sobě. Když své jméno nenajdu, tak si řeknu, že se aspoň ráno pořádně vyspím (*smích*).

Když budeš jednou jako stařec vzpomínat na své období v MdB, která osobnost se ti vybaví?

S Městským divadlem je nezapomenutelně spjata osobnost pana ředitele Stanislava Moší, díky kterému divadlo prosperuje a je mezi nejlepšími v Evropě. Časem si ještě více uvědomíme jeho vklad a energii, kterou tomuto divadlu věnoval. Zcela určitě bych rád vzpomněl na herce a kolegy, jako byli Erik Pardus, Ladislav Lakomý, Jaroslav Dufek, Irena Kocvalinová. To jsou pouze někteří z nich. Jsem moc rád, že můžu každý den stát na jevišti se špičkovými herci a úžasnými kolegy. Až budu starým kmetem, tak bude tento seznam určitě obsáhlý...

Text: Markéta Stulírová,
foto: jeř Kratochvil

SEZÓN NÍ PŘEDPLATNÉ

Chcete mít u nás své stálé sedadlo? Rádi byste viděli všechny novinky, které pro vás v příští sezóně připravíme? Teď je ten pravý čas pořídit si své Sezónní předplatné! Čeká vás devět krásných titulů činoherního a hudebního divadla od českých i zahraničních autorů. Sdílejte s námi nevšední chvíle a nezapomenutelné zážitky po celý rok!

René Levínský: DOTKNI SE VESMÍRU A POKRAČUJ

komedie o cestě z vrcholu až na samé dno a pak zas dál

Bohumil Plánovský, vedoucí skupiny Biochemie a molekulární biologie Ústavu organické chemie a biochemie AV ČR dosáhl na metu nejvyšší – podařilo se mu objevit mechanismus vzniku nového druhu, a tedy podstatu evoluce. Při této příležitosti napadne jeho dávného přítele Adama Šmída, že bude genom sekvencovaný Plánovským analyzovat ze svého pohledu, z perspektivy matematického lingvisty. Budeme-li genom chápat jen jako posloupnost dvaceti písmen, které kódují jednotlivé aminokyseliny, není náhodou v genomu zašifrován nějaký vzkaz od bytosti či bytostí, které nás stvořily? Pokud jsme tedy byli stvořeni, samozřejmě.

Toto je výchozí situace nové komedie René Levínského, kterou v premiéře uvedlo v listopadu 2016 Národní divadlo v Praze. V Městském divadle Brno v režii Hany Burešové se hra ale představí v modifikované verzi: odehrává se na brněnských vědeckých ústavech i v brněnských restauracích a její veliké finále probíhá v parku pod Špilberkem.

Otázky, které nová Levínského hra klade, jsou vlastně docela staré. Můžeme (a směje) lidský genom modifikovat a stvořit „nového lepšího člověka“? Kdo je vyvolen, aby vyzval lidstvo na novou cestu? Hra o světě vědy i pavědy, spolku Sisyfos, o cestě z vrcholu až na samé dno a pak zas dál vznikla v tiché úctě k podivuhodné životní cestě Iljy Ripse.

Režie: Hana Burešová

Premiéry: 16. a 17. září 2017 na Činoherní scéně

Marc Shaiman, Scott Wittman,

Terrence McNally:

CHYŤ MĚ, JESTLI TO DOKÁŽEŠ **detektivní muzikálová komedie**

Frank William Abagnale junior se narodil 27. dubna v roce 1948 v New Yorku jako jedno ze čtyř dětí. V patnácti letech podvedl svého otce, když si na jeho půjčenou kreditní kartu, která měla sloužit pouze ke koupi benzínu, nakoupil pneumatiky, baterie a jiné předměty související s automobilem, které následně prodával za hotovost. I když Franka Abagnalea staršího stál synův podvod téměř tři a půl tisíce dolarů, začal jeho syn záhy podvádět ve velkém. Podváděl s osobními šeky, založil si spoustu nekrytých účtů u mnoha bank, k čemuž si vytvářel i nové, falešné identity. Tak začala jeho dráha úspěšného podvodníka a padělatele, který se dokázal vydávat i za pilota, právníka a lékaře. Dříve, než dovršil jednadvaacet let, se mu dvakrát podařilo utéct z policejní vazby, aby následně strávil pět let ve vězení a potom se stal spolupracovníkem federální vlády. V současné době pracuje jako konzultant FBI a řídí finančně poradenskou společnost.

Že je vám tento příběh povědomý? Není divu. V roce 2002 natočil Steven Spielberg úspěšný film s Leonardem DiCapriem a Tomem Hanksem v hlavních rolích, který vznikl podle skutečného příběhu skutečného Franka Abagnalea. V roce 2009 již autorská trojice Marc Shaiman (hudba a písňové texty), Scott Wittman (písňové texty) a Terrence McNally (libreto) podle tohoto filmu uvedla v Seattlu stejnojmenný muzikál, který byl o dva roky později s úspěchem uveden i na Broadwayi, kde zaznamenal více než dvě stě repríz a byl nominován na několik prestižních Cen Tony, včetně té za nejlepší muzikál. Příběh, který mísí detektivku s humorem, se odehrává v polovině šedesátých let a přináší na divadelní prkna jak napětí, tak nadsázku a legraci a především sympatického, sic ne příliš mravně dokonalého hlavního

ho hrdinu a jeho vytrvalého soka v postavě agenta FBI Carla Hanrattyho, který si k mladému recidivistovi vytvoří blízký vztah. To vše zabaleno do velkolepé muzikálové show s příjemným retro nádechem, v dobově výrazném a neopakovatelném hudebním hávu přinášíme na naše jeviště v režii Petra Gazdíka v evropské premiéře.

Režie: Petr Gazdík

Evropská premiéra: 21. října 2017 na Hudební scéně

Roland Schimmelpfennig:

ZENA Z DRÍVĚJSKA

osudová tragikomedie

Dílo uznávaného a nehranějšího německého dramatika současnosti, jedinečně propojující horor, poezii a grotesku na naše jeviště uvede mladinká režisérka Alžběta Burianová. Slovy autora se jedná o „*Noční můru – komický případ*.“ Tříčlenná rodina – pětadvacetiletý Frank, jeho žena Klauddie a jejich syn Andy – se nachází v konečné fázi příprav ke stěhování do zámoří. Poslední bedny a krabice s věcmi čekají na odvoz. Andy se ještě musí rozloučit se svou dívkou, Frank a Klauddie mají před sebou poslední večer v bytě, v němž žili po celých devatenáct let svého manželství. Když v tom se ozve zvonek – a za dveřmi stojí žena, Romy Vogtländerová. Frank jí před čtyřicetiletými lety, kdy spolu v létě měli vztah, přísahal věčnou lásku. A Romy si tento slib přichází „vybrat“. Tuto překvapivou okolnost, která se stává příčinou nečekaných komplikací, rozvíjí autor originální dramatickou technikou, která nerespektuje časový sled událostí, ale řadí je tak, aby divák mohl nahlédnout jednotlivé situace z různých stran a vstoupit do děje v různých fázích. A tak výchozí stav, který připomíná konstelaci známou z frašek, nabývá postupně atmosféry děsivého snu, dimenze antické osudovosti...

Režie: Alžběta Burianová

Premiéry: 4. a 5. listopadu 2017 na Činoherní scéně

Jeffrey Lane, David Yazbek,

Pedro Almodóvar:

ZENY NA POKRAJI NERVOVÉHO ZHROUCENÍ

ztracená muzikálová komedie

Hudební skladatel David Yazbek, jehož veleúspěšný muzikál *Donaha!* obletěl celý svět a i naše di-

vadlo jej s úspěchem už několik sezón uvádí, volí s oblibou za předlohy svých muzikálů špičkové filmové komedie. Tentokrát sáhl spolu s libretistou Jeffrey Lanem po proslulé, rozkošně ztřeštěné komedii věhlasného španělského režiséra Pedra Almodóvara z roku 1987 s předlouhým názvem *Ženy na pokraji nervového zhroucení* (broadwayská premiéra muzikálové verze se odehrála v roce 2010, v loňském roce ve výrazně upravené verzi došla i londýnský West End).

V ulicích Madridu konce 80. let, města pulzujícího životem, překotným rozvojem, uměním i vášněmi, se odehrává příběh dabingové herečky Pepy a jejích přítelkyň a známých. Právě v den, kdy se postupně ukazuje, že je opravdu těhotná, ji její milenec Iván náhle opouští. Než se s ním stačí spojit, aby jí svůj nepohoditelný čin vysvětlil, setká se s jeho bývalou ženou Lucíou, právě propuštěnou po dvaceti letech z nervového sanatoria, i jeho synem a jeho snoubenkou. Její nejbližší přítelkyně modelka Candela volá o pomoc; právě zjistila, že její nový milenec Malik je hledaný šířský terorista... Lucía se s feministickou advokátkou Paulínou připravuje k soudu, u něhož se má Iván zodpovídat za to, že ji před dvaceti lety opustil. A Pepa s pomocí dobrosrdečného taxikáře hledá dál po celém Madridu řešení všech těchto náhle nastalých problémů...

Děj komorního muzikálu kombinuje prvky feydeuovské frašky s hispánskou citovostí i temperamentem, projevujícím se i ve strhující jazz-rockové hudbě inspirované španělskými žánry a rytmy, např. flamencem.

Režie: Stanislav Slovák

Premiéry: 16. a 31. prosince 2017 na Činoherní scéně

Bee Gees, Nik Kohn:

HOREČKA SOBOTNÍ NOCI

disco muzikál

Britská hudební skupina Bee Gees se od poloviny 60. let pohybovala na vrcholu hudebních žebříčků. Na konci 70. let s velkým disco bohem znamenala obrovský úspěch a v roce 1978 získala Grammy za hudbu k filmu *Saturday Night Fever*. Hudební romantický film režiséra Johna Badhama byl teprve druhým snímkem, v němž se v hlavní roli objevil John Travolta, a odstartoval tak jeho hvězdnou kariéru. Travolta zde v květované košili, obtažených zvonových kalhotách a botách s vysokými podpatky v roli bravurního tanečníka Tonyho

rozpoutal obrovskou vlnu zájmu o disco a stal se idolem milionů lidí po celém světě.

Také divadelní verze vypráví příběh brooklynského mladíka Tonyho Manera, jehož jediným zájmem je trávit víkendy na místní diskotéce, což mu dovoluje zapomenout na všední ubíjející život. Jevištní adaptace filmového hitu měla světovou premiéru 5. května roku 1998 v londýnském Palladium Theater a hrála se zde přes dva roky. Následovalo broadwayské uvedení s více než pěti stovkami repríz a poté se rozpoutala celosvětová „horečka *Horečky*“. Od roku 2000 byl muzikál hrán v Argentíně, Holandsku, Mexiku, Koreji, Španělsku, v roce 2004 proběhl i londýnský revival. Česká premiéra se konala v roce 2014 v pražském Divadle Kalich.

Konečně se tedy i naši diváci mohou těšit na takové hity jako *Stayin' Alive*, *Night Fever* či *How Deep Is Your Love* v tomto blyštivě fenomenálním tanečním muzikálu.

Režie: Stanislav Moša

Premiéra: 20. ledna 2018 na Hudební scéně

Arthur Miller:

ČARODĚJKY ZE SALEMU

historické drama

Na začátku příběhu stála obyčejná žárlivost odvržené mladé dívky, která se pokusila svést ženatého muže. Na jejím konci přibývá šibenic pro nevinné a teror maskovaný tváří legálního soudu se šíří dál a dál...

Historické drama Arthura Millera, jednoho z největších dramatiků 20. století, se zakládá na skutečných historických událostech. „Čarodějnický“ soudní proces, k němuž došlo v massachusettském Salemu v roce 1692, je jednou z nejtemnějších kapitol amerických dějin. Příběh o tom, jak se z nejprve nevinného nočního dobrodružství mladých dívek postupně stává krutý a nesmyslný hon na čarodějnice, psal Miller jako analogii mccarthismu v Americe 50. let. Hra však i dnes ukazuje svou nadčasovou sílu, neboť davová hysterie, potřeba prosazovat totalitně jedinou „svatou pravdu“ za každou cenu i touha vyříditi si účty s bližním pod zástěrkou boje za spravedlnost bohužel existují ve všech dějinných obdobích i zřízeních.

Millerovo drama je dnes považováno za střed amerického dramatického kánonu a za pětadesát let od svého vzniku nikdy neopustilo světová jeviště. Roli hrdého Johna Proctora, farmáře, který se neohroženě postaví soudní zvlí, si vyzkoušeli herci

jako Daniel Day-Lewis či Liam Neeson. Uvedením *Čarodějky ze Salemu* vstoupí na jeviště Městského divadla Brno velký, strhující dramatický příběh, pro jehož podání je náš soubor znamenitě připraven.

Režie: Mikoláš Tyc

Premiéry: 10. a 11. února 2018 na Činoherní scéně

Shuki Levy, David Goldsmith,

Glenn Berenbeim:

PŘEDSTAV SI

muzikál o síle lidství

Masada je starověká pevnost na vrcholu izolovaného skalního útesu na východním okraji Judské pouště, asi 3 km západně od jižního konce Mrtvého moře. Pevnost byla postavena Herodem Velikým v 1. století př. n. l. a během první židovské války se stala posledním místem odporu židovských povstalců proti nadvládě Římanů. Židovský lid uvnitř pevnosti se tehdy rozhodl, že je lepší zemřít rukou svých bližních než se podrobit utlačovatelům, a spáchal v podstatě hromadnou sebevraždu. Tato událost z dějin vlastního národa dlouho lákala izraelského skladatele Shuki Levyho. Svůj sen si splnil, napsal hudbu k příběhu, který zpracoval spisovatel Glenn Berenbeim, a vytvořili tak spolu s Davidem Goldsmithem, jež napsal písňové texty, specifické dílo hudebního divadla, které pracuje s principem divadla na divadle.

Muzikál totiž zobrazuje dvě roviny. Daniel Warshowsky přesvědčí svou rodinu a přátele, aby s ním historický příběh o dobývání Masady zahráli jako divadelní představení, muzikál. Mnohým se zdá nevhodné, aby se o takovém tématu tančilo a zpívalo, ale Daniel je nakonec získá na svou stranu. To celé se ke všemu odehrává během druhé světové války ve Varšavském ghettu, v roce 1942, kdy vrcholí nacistické zlo a mnoho rodinných příslušníků a přátel je odváženo neblaze známými vlaky do koncentračních táborů. Daniel věří, že paralela mezi historickým příběhem a současnou situací pomůže obyvatelům Varšavy bránit se nacistům. Divadlo podle něj nabízí způsob, jak uniknout z hrozně reality ghetta, v němž všichni žijí.

Niterný příběh zpracovávající téma holokaustu, které nesmí být zapomenuto, byl nejprve na zkoušku uveden v roce 2007 v Plymouthu a následně proběhla jeho premiéra 19. listopadu v roce 2008 v New London Theatre na West Endu. I přes počáteční nadšené recenze byl muzikál po necelém dvouměsíčním hraní stažen, neboť proti němu

začali brojit kritici, kteří jej ani neviděli a obviňovali jej ze zlehčování závažného tématu. Zásadní kvalitou díla je jeho apelativní, neobvykle hluboce jímavé poselství. Muzikál s nádhernou emotivní hudbou a strhujícím lidským příběhem uvádíme v české premiéře v režii Petra Gazdika.

Režie: Petr Gazdik

Česká premiéra: 10. března 2018 na Hudební scéně

Molière:

LAKOMEK

komedie, v níž o peníze jde až v první řadě

Jedno z nejslavnějších děl předního dramatika francouzského klasicismu baví již bezmála tři a půl století divadelní obecnost tím, jak bravurním způsobem předvádí, co všechno může přivodit chorobná posedlost penězi či náruživá závislost na mamonu. Velký mistr komických charakterů podává barvitý obraz nekonečných způsobů manipulace, klamu a přetvářky v nejtintnějších prostředích rodiny. Když jde o peníze, neplatí žádná pravidla slušnosti či úcty dětí k rodičům a rodičů k dětem. Ovdovělý lichvář Harpagon zasvětil život hamižnosti. Lakota je u něho vášeň, kterou omezuje své děti – syna Kleanta a dceru Elišku, o služebnictvu ani nemluví. Umí peníze hromadit tvrdou lichvou i sebeodříkáním. Jeho děti sice nic neumějí, ale chtějí život žít a užívat, pokud možno s nataženou dlaní. Harpagonova posedlost zlatem v nich vzbuzuje nenávist a posměch – emoce o to silnější, o co více ve jménu chamtivosti otec manipuluje s jejich osudy: Elišku míní provdat za stárnoucího boháče, třebaže dcera miluje mladého Valéra, a Kleanta oženit s bohatou vdovou, bez ohledu na to, že syn je zamilován do mladičké Mariany ze sousedství. Na sňatek s Marianou totiž pomýšlí on sám. V tomto rodinném propletení odhaluje Molière důsledky Harpagonovy vášně po zlatu. Děti jsou se svými spojenci nuceny vzít věci do vlastních rukou, doběhnout lakomého otce a uštědřit mu ráznou lekci. Jejich prostředky (pokrytectví, pochlebnictví, neupřímnost, lstivost, bezohlednost a vposled i krádež) si však v oblundnosti nic nezadají s oblundností Harpagonova egocentrismu.

Harpagon je zajisté kvintesence hamouna: lichvář, šmelí, vyhrožuje, kalkuluje, ale nekrade a namně hraje s otevřenými kartami. A to se o jeho protivnicích říct nedá. V líčení mravů vystupuje Molière jako moralista, ale jako moralista, který nemoralizuje; zůstává komediografem poučeným komedií dell'arte a starofrancouzskou fraškou. *Lakomec* je

tak výpovědí o stavu lidského ducha a současně nabízí skvělou zábavu. Inscenace *Lakomec* s Boleslavem Polívkou v roli Harpagona a v režii Stanislava Moši je pak více než příslibem mimořádné divadelní události.

Režie: Stanislav Moša

Premiéry: 24. a 25. března 2018 na Činoherní scéně

**Luther David, Robert Wright,
George Forrest, Maury Yeston:**

GRAND HOTEL

elegantně excentrický muzikál

Svět luxusního berlínského hotelu roku 1928 spoluvytváří zvláštní společnost. Stárnoucí primabalerína, která je na svém posledním turné, panicky se bojí neúspěchu u publika a nečekaně se zamiluje do mladšího muže. Krásný, leč osamělý baron, který zoufale oddaluje osobní bankrot. Těžce nemocný židovský účetník, který touží strávit poslední dny života v luxusu. Pohledná sekretářka snící o kariéře v Hollywoodu. Nevyspalý recepční, netrpělivě očekávající narození syna. A skeptický lékař s těžkým zraněním z první světové války, který všechno to hemžení s vypravěčským nadhledem pozoruje.

Už ve 30. letech vznikl z románu Vicki Baumové *Lidé z hotelu* oscarový film. Hotel jako obraz světa, ve kterém se prolíná láska a beznaděj, zrození i smrt, smích i slzy. Hotel jako místo, kde se protínají lidské osudy, kde cizí lidé vedle sebe žijí své radosti a smutky, se tak stává působivou metaforou našeho pobývání na tomto světě. A to vše doplněno skvostnými retro melodiemi, vtahujícími do světa Berlína 20. let. Dílo čtveřice autorů (Maury Yeston je již divákům našeho divadla známý jako autor hudby k muzikálu *TITANIC*) je jedním z vrcholů broadwayského muzikálu 80. let – *Grand Hotel* se na Broadwayi hrál každodenně téměř tři roky, překročil magickou hranici 1000 repríz a byl nominován hned na dvanáct prestižních Cen Tony, z nichž pět získal. Nyní se toto vynikající dílo objeví v české premiéře i na jevišti Městského divadla Brno.

Režie: Stanislav Slovák

Česká premiéra: 28. dubna 2018 na Činoherní scéně

UPOZORNĚNÍ

Vážení stávající předplatitelé,
své Sezónní a Podvečerní abonmá
si můžete obnovit pouze
do **31. března 2017.**

Poté budou vaše sedadla uvolněna
do prodeje dalším zájemcům.

HRAJEME

**Thomas Meehan, Christopher Curtis:
CHAPLIN**

Kdo by neznal geniálního umělce a výjimečného člověka Charleho Chaplina. Muzikál, který je napsán na motivy jeho bohatého života, byl uveden na Broadwayi v roce 2012 a získal hned čtyři nominace na Cenu Tony a šest na Drama Desk Award. Titulní role je v díle rozdělena mezi tři herce – malého chlapce, dospělého a stárnoucího muže. Autoři vyprávějí o osudu hlavního hrdiny strhujícím způsobem a předkládají nám skvěle prokomponovaný příběh s báječnou hudbou a řadou okolností, o kterých věděli vskutku jen ti nezasvěcenější.

Základní výpovědí je pak Chaplinovo osobní poslání, které spočívá v jeho celoživotním odhodlání jít si vždy a za všech okolností za svými cíli s jednoznačným humánně akcentovaným vztahem ke světu, s kritickým myšlením vůči zvrhlé politice i s jasným názorem na bídu společnosti, ve které žil.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Daniel Ryměš nebo Marco Salvadori, Jan Mazák nebo Tomáš Sagher, Lukáš Janota nebo Robert Jícha, Lucie Bergerová nebo Markéta Sedláčková, Hana Holišová nebo Viktoriia Matušovová a další.

**Peter Stone, Maury Yeston:
TITANIC**

V roce 1997 měl na Broadwayi premiéru muzikál inspirovaný osudem nejslavnější námořní katastrofy všech dob. Muzikálový titul *Titanic* vyhrál pět Cen Tony, včetně té za nejlepší muzikál! Jeho první uvedení zaznamenalo přes osm set repríz a zatím byl přeložen do šesti jazyků. Autoři vypovídají o tom, co dvacáté století lidstvu přineslo v oblasti technického pokroku, který je zde konfrontován s velkými třídními rozdíly společnosti i se soukromými životy každého konkrétního jednotlivce. Příběh divadelní verze známé události tvoří vedle zaštiťujícího tématu údajně nepotopitelné lodi osudy skutečných lidí – posádky, cestujících, reálných i smyšlených postav. Setkáváme se tedy s kapitánem E. J. Smithem, lodním konstruktérem Thomase Andrewsem, hlídkujícím Frederickem Fleetem či telegrafistou Haroldem Bridem, jejichž reálné životy jsou zde provázány s vyprávěním o běžných pasažérech, mezi nimiž jsou zástupci všech tříd – tři mladé Irky toužící v Americe najít své štěstí, ob-

chodníci, kteří se chtějí dostat mezi společenskou smetánku, a konečně i oni výstřední milionáři, kteří si nemohou takovou událost, jako je vyplutí největší lodi na světě, nechat ujít. Mozaika těchto drobných lidských osudů tvoří celkový obraz silného příběhu, který si vždy při vzpomnutí na zkázu Titanicu připomínáme.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Jiří Horký nebo Zdeněk Junák, Stanislav Slovák nebo Petr Štěpán, Petr Gazdik nebo Karel Škarka, Zdena Herfortová nebo Erika Kubálková, Markéta Pešková nebo Barbora Remišová nebo Eliška Skálová, Jan Brožek nebo Marek Kolář a další.

**John Steinbeck:
O MYŠÍCH A LIDECH**

Proslulý americký spisovatel napsal v roce 1937 příběh o dvou tuláčích, kteří se nechávají na farmách najímat na sezónní práce, na základě vlastních zkušeností. A dal mu hned dvojitou podobu: prozaickou a dramatickou. Slaboduchý hromotluk Lennie Small a jeho ochránce George Milton přicházejí pracovat na ranč do Salinského údolí v Kalifornii. Mají sen, že si za vydělané peníze pořídí vlastní domek s hospodářstvím. Georgeova snaha uchránit Lennieho před zlem okolního světa se však ukáže jako marná. Lennie, který si kvůli mentálnímu postižení není vědom své obrovské síly, rád hladí hebké věci. Tato záliba, jejíž důsledky vyhnaly oba přátele z předchozího působiště, ústí i zde v tragédii, kterou předznamenává silákovou smrtící laskání myši a štěněte. Lennie nechť zlomí vaz mladé ženě, jež se mu plná obdivu k jeho síle pokouší přiblížit...

Titul Steinbeckovy novely a divadelní hry vedle svého základního významu odkazuje k básni Roberta Burnse *Myška*: „Nejllepší plány myši a lidí / nejdnou pýr jen a plevy sklídí.“ Působivý a silný příběh je osobitým komentářem bezmocnosti lidských iluzí a nejistoty osudu. Sociálně laděný obraz světa s linií individuálního příběhu spojuje postava Lennieho Smalla, jednoho z těch lidí, které „Bůh nedodělal“. Protiklad tělesné síly a duševní slabosti zde zcela naplňuje steinbeckovský kult primitivní chudých duchem, jejichž nezpůsobilost pro život je na tomto světě vyvažována jejich blízkostí k Bohu a přírodě i prazákladními atributy laskavého lidství.

Režie: Petr Gazdik

Hrají: Ondřej Studénka, Jakub Uličník, Karel Mišurec, Ladislav Kolář, Jan Brožek, Kateřina Marie Fialová, Viktor Skála, Martin Havelka, Alan Novotný a Igor Ondříček.

PROGRAM BŘEZEN

PROGRAM DUBEN

1. 3. st 19.00 Zamilovaný Shakespeare	3. 3. pá 14.00 Bítls	2. 4. ne 19.00 Zamilovaný Shakespeare E7	3. 4. po 19.00 Král Lear A2017/M2017
2. 3. čt 19.00 Zamilovaný Shakespeare A4	3. 3. pá 19.00 Bítls A5/AB5	3. 4. po 19.00 Lidská tragikomedie	4. 4. út 19.00 Král Lear R2017/X2017
3. 3. pá 19.00 Splašené nůžky	4. 3. so 19.00 Bítls P	5. 4. st 19.00 Vrabčák a anděl	5. 4. st 19.00 Král Lear T2017/Z2017
5. 3. ne 18.00 Podivný případ se psem	5. 3. ne 19.00 Bítls D/E7	6. 4. čt 18.00 Vrabčák a anděl	6. 4. čt 19.00 Král Lear
6. 3. po 19.00 Podivný případ se psem	6. 3. po 19.00 Bítls A1/AB1	7. 4. pá 19.00 Vrabčák a anděl	7. 4. pá 19.00 Král Lear
7. 3. út 18.00 Jezinky a bezinky	7. 3. út 19.00 Bítls E2/C2	8. 4. so 19.00 O myších a lidech A6	
8. 3. st 19.00 Jezinky a bezinky	8. 3. st 19.00 Bítls A3/AB3	9. 4. ne 19.00 O myších a lidech D	
9. 3. čt 19.00 Splašené nůžky	9. 3. čt 19.00 Bítls C4	10. 4. po 19.00 Zamilovaný Shakespeare AB1	
10. 3. pá 19.00 O myších a lidech A5	10. 3. pá 19.00 Bítls C5/E5	11. 4. út 19.00 Zamilovaný Shakespeare C2	
11. 3. so 18.00 O myších a lidech	11. 3. so 14.00 Bítls	12. 4. st 19.00 Splašené nůžky	
12. 3. ne 18.00 Donaha!	11. 3. so 19.00 Bítls A6/AB6	13. 4. čt 18.00 Zamilovaný Shakespeare	
13. 3. po 19.00 Donaha!	12. 3. ne 18.00 Bítls	14. 4. pá 19.00 Zamilovaný Shakespeare	
14. 3. út 18.00 Donaha!	13. 3. po 19.00 Bítls	15. 4. so 19.00 Zamilovaný Shakespeare	
15. 3. st 18.00 Ryba potmě SP	14. 3. út 19.00 Bítls A2/AB2	18. 4. út 19.00 Ryba potmě AB2	
16. 3. čt 18.00 Ryba potmě	15. 3. st 19.00 Bítls	19. 4. st 19.00 Ryba potmě	
17. 3. pá 18.00 Skleněný pokoj	16. 3. čt 19.00 Bítls A4/AB4	20. 4. čt 19.00 Ryba potmě AB4	
18. 3. so 18.00 Skleněný pokoj	19. 3. ne 14.00 TITANIC	21. 4. pá 19.00 O myších a lidech C5	
19. 3. ne 19.00 Ryba potmě D	19. 3. ne 19.00 TITANIC		
20. 3. po 19.00 Ryba potmě A1	20. 3. po 18.00 TITANIC PPP/P18		
21. 3. út 19.00 Ryba potmě E2	21. 3. út 18.00 TITANIC PP1		
22. 3. st 19.00 O myších a lidech AB3	23. 3. čt 19.00 Chaplin zadáno		
23. 3. čt 19.00 O myších a lidech C4	24. 3. pá 19.00 Chaplin C5/E5		
24. 3. pá 19.00 O myších a lidech AB5	25. 3. so 14.00 Chaplin		
25. 3. so 19.00 O myších a lidech AB6	25. 3. so 19.00 Chaplin		
26. 3. ne 18.00 Splašené nůžky	26. 3. ne 18.00 Chaplin		
27. 3. po 19.00 Vrabčák a anděl	28. 3. út 18.00 Bítls		
28. 3. út 19.00 O myších a lidech C2	29. 3. st 18.00 Bítls SP		
29. 3. st 19.00 O myších a lidech A3	30. 3. čt 18.00 Bítls		
30. 3. čt 19.00 O myších a lidech AB4	31. 3. pá 19.00 Bítls		
31. 3. pá 19.00 Zamilovaný Shakespeare zadáno			
		22. 4. so 19.00 Ryba potmě AB6	9. 4. ne 18.00 Bítls
		23. 4. ne 19.00 O myších a lidech E7	10. 4. po 19.00 Bítls
		24. 4. po 19.00 O myších a lidech AB1	11. 4. út 18.00 Bítls
		25. 4. út 19.00 O myších a lidech A2	12. 4. st 19.00 Bítls
		26. 4. st 19.00 O myších a lidech	14. 4. pá 19.00 Velikonoční koncert
		27. 4. čt 18.00 Vrabčák a anděl	15. 4. so 19.00 Velikonoční koncert
		28. 4. pá 19.00 Vrabčák a anděl	27. 4. čt 19.00 Viki kráčí za štěstím zadáno
		30. 4. ne 18.00 Splašené nůžky	28. 4. pá 14.00 Viki kráčí za štěstím
			28. 4. pá 19.00 Viki kráčí za štěstím A5/AB5
			29. 4. so 19.00 Viki kráčí za štěstím P
			30. 4. ne 19.00 Viki kráčí za štěstím D/E7

Ladislav Klíma:

LIDSKÁ TRAGIKOMEDIE

„Neztrácejme ani vteřinu, ten čas je ztracen, který nestráví člověk v hospodě!“

Na Činoherní scénu vám přivážíme na jeden jediný večer pražskou inscenaci, ověněnou cenami. *Lidská tragikomedie* režisérky Hany Burešové, se kterou již dlouhá léta spolupracujeme, získala Cenu odborné poroty GRAND Festivalu smíchu v Pardubicích a stala se Inscenací roku v anketě portálu i-divadlo.cz, na druhém místě byla v Cenách kritiky i v anketě Divadelních novin. Jan Vondráček (Pulec) získal cenu za herecký výkon na GRAND Festivalu smíchu v Pardubicích a herecký výkon roku v anketě i-divadlo.cz.

Lidská tragikomedie je nejvýznamnější a také nejzábavnější divadelní hrou originálního, ve své době nedoceneného českého filozofa a spisovatele Ladislava Klímy (1878–1928). Groteskní filozofické drama, ve kterém se pět spolužáků setkává na oslavě maturity, poté po třiceti a znovu po pětadvaceti letech, je satiricko-ironickým podobestvím o ztroskotání velkolepých mladických snů v přízemní šedi života.

Rozdílné povahy a životní postoje pětky čerstvých maturantů – básníka (Pulec), vládce (Obnos), vědatora (Kantorka), požitkáře (Šoř) a filozofa (Odjinud) sjednocuje společné mladické velikášství a pyšné přesvědčení, že zůstanou věrni svým dosavadním ideálům a „dobydrou svět“. Přes všechno hoře groteskní a osvobodivý smích, který nade vším burácí, je *Lidská tragikomedie* i hrou až jímavě vypovídající o křehkosti člověka a jeho údělu.

Režie: Hana Burešová

Hrají: Marek Němec, Jan Vondráček, Martin Matejka, Miroslav Táborský, Miroslav Hanuš, Vlastimil Zavřel, Veronika Lazorčáková, Magdalena Zimová, Jan Meduna, Tomáš Turek.

Stanislav Slovák,

Jan Šotkovský, Petr Štěpán:

BÍTLIS

Který kluk v šestnácti letech nezakládal kapelu? Který kluk jednou netoužil před zaplněným stadiónem už prvním hrábnutím do strun kytary vyvolat nadšené ječení zástupů fanynek? Který kluk nesnil o dráze rebelského rockera? Juřan, Žanek a Pavlík o něčem takovém sní v malém jihomoravském městečku roku 1967 – místo toho drnkají

kročné taneční šlágry, jejich kapele schází bubeník a na místních hodech vystoupí jen díky tomu, že jejich zpěvačkou je dcera předsedy MNV. Jejich život se však změní, když se v městečku objeví dva tajemní cizinci – první, který si v elegantním obleku objednává martini s vodkou (říkejme mu třeba James B.), a druhý, který nápadně připomíná jednoho z členů kluky zuřivě milovaných Beatles. A jsou to právě písně této legendární kapely, které v naší inscenaci budou hrát klíčovou roli: *Here Comes the Sun, Love Me Do, Lucy in the Sky with Diamonds, All You Need Is Love, Michelle, Help!, A Hard Day's Night...* Původní juke-box muzikál osvědčeného autorského tria Slovák–Šotkovský–Štěpán nabídne vydatnou porci nestárnoucích hitů dua Lennon–McCartney i dosti bláznivý retro příběh o klukovském snění o velkém rockovém světě.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: Lukáš Janota nebo Aleš Slanina, Jiří Mach nebo Jakub Zedníček, Viktor Skála nebo Petr Štěpán, Barbora Remišová nebo Eliška Skálová, Dominik Brychta nebo Tomáš Dalecký, Miloš Fiala nebo Matyáš Kynel, Jan Dvořák nebo Tomáš Herajt a další.

Daniel Kyzlink, John de Jong:

VELIKONČNÍ KONCERT

Sanctus – Rocková mše

Rocková mše je unikátní hudební projekt českého skladatele Daniela Kyzlinka a anglického textaře a písničkáře Johna de Jonga. Dílo ve velkém orchestrálním aranžmá spojuje rockovou a duchovní hudbu. Textově vychází z klasické latinské mše, která je doplněná o nové autorské texty. Po hudební stránce se jedná o fúzi hudby symfonické, rockové, popové a filmové. Autorům se podařilo uskutečnit koncertní premiéru na jaře 2013 s Karlovarským symfonickým orchestrem a špičkovými zpěváky z Londýna. Premiéra v Karlových Varech se setkala s vřelou reakcí publika, podtržená desetiminutovým „standing ovation“. Nastudování Martina Lebeli detailně vykreslilo brilantní orchestrální aranžmá a celkový dojem umocňují dechberoucí výkony londýnští zpěváci Gaz Twist a Sara Louise.

V OSLNĚNÍ

Jakub ULIČNÍK

S Kateřinou Marií Fialovou na *Zkušebně* při přípravě inscenace *O myších a lidech*, režie: Petr Gazdík

Jakub Uličník, mezi kolegy přezdívaný Ulin, bude mít o prázdninách pětatřicet a na nedostatek práce si rozhodně nemůže stěžovat. Výčet rolí, které má za sebou, je už pořádně dlouhý. Velkou popularitu si získal například ztvárněním pohodářského hipíka Woofa v muzikálu *Hair*, zahrál si Juru v *Koločavě*, Pavla ve *Světě plném andělů*. Pro něj samotného byla hodně významná role Riffa ve *West Side Story*, rád má muzikálovou komedii *Donaha!*, kde hraje jednu z hlavních rolí, s oblibou vzpomíná na *Jméno*, naposledy působil v inscenaci *Zamilovaný Shakespeare* a tak bychom mohli pokračovat dlouho. Všem postavám, které má za sebou, se snažil dát vše, co mohl. Žádnou nešidil. A taky proto se mu jen těžko určuje, která z nich byla složitější či náročnější. Až na jedinou. Tu má pod kůží teprve několik týdnů a je to role tak ojedinělá, že na ni zřejmě nikdy nezapomene a asi bude už navždy patřit k těm, které bude označovat za nejsložitější či osudové. Je důležité zmínit, že náš rozhovor vznikl ještě před premiérou a Jakub stále nebyl spokojený se svým pojetím postavy.

Je to tak. Postava slaboduchého siláka Lennieho ve Steinbeckově dramatu *O myších a lidech* je skutečně naprosto mimořádná, byť jsem se s ní setkal už na konzervatoři a je to bez nadsázky jedna z mých oblíbených her. Je to tak složitá a těžká úloha, že mě její studování doslova vyčerpává. Po všech stránkách. Spolu s režisérem Petrem Gazdíkem jsme se rozhodli, že v tvorbě této postavy půjdeme pokud možno nejkratší cestou. Lennieho jednoduchost vnímání je naprosto přímočará. Tím pádem se mi někdy zdá, že se jakoby vracím do doby, kdy jsem byl malíčkový. Má to vyznívat asi tak, jako kdyby se duševní vývoj toho člověka zastavil v určité fázi, zatímco fyzický dál pokračoval. Lennie má například problém, že dlouho nedokáže udržet žádnou myšlenku či informaci, která se po něm požaduje. Neustále se mu však vrací jeho vnímání světa, které je dáno mimo jiné i vztahem k jeho ochránci a jedinému a nejlepšímu kamarádovi Georgovi (rolí ztvárňuje Ondřej Studénka, pozn. red.). Jak říkám, je to opravdu hodně náročné, a jak se mi podařilo tuto zcela mimořádnou roli zvládnout, to budou moci posoudit diváci teprve, až hru uvidí. Mně osobně

S Michalem Isteníkem, Zdeňkem Junákem, Petrem Štěpánem, Lukášem Janotou a Igorem Ondříčkem v muzikálu *Donaha!*, režie: Stanislav Slovák

se stává velmi často, že se k pocitu či přesvědčení o tom, že jsem roli zvládl, dostávám až v určitém okamžiku, zdánlivě naráz, a bývá to někdy až těsně před premiérou.

V čem si myslíte, že je podstata té vyčerpanosti, kterou s Lenniem zažíváte v tak nebyvalé a nezvyklé síle?

Ta inscenace je fatální a i okolnosti jejího vzniku jsou osudové. Vyčerpanost je podle mě způsobená například i tím, že člověk nad postavou tak velmi přemýšlí. Musím na ni myslet pořád. Strašně moc se na ni soustředím a přitom cítím, že ten výsledek se pořád ještě jaksi nedaří. I proto ta únava. Jak se říká ve sportu, kdo vyhraje, rehabilituje se mnohem lépe než poražený, tak i tady věřím, že s touto rolí jednou ten pocit úlevy přijde. Sám v sobě si však ještě pořád nedůvěřuji natolik, abych si řekl, už je to zvládnuté tak, že to soustředění nemusí být tolik intenzivní. **Jak během zkoušení poznáte, že jste pokročil s tvorbou své role zase o kus dopředu?**

Petr Gazdík jako režisér s námi v této inscenaci, samozřejmě jako i v jiných, pracuje naplno. Ovšem i my cítíme, že to nasazení je ještě jak-

si větší, intenzivnější než stoprocentní. Snaží se nám co nejvíce popsat a přiblížit atmosféru, ve které se příběh odehrává, což je pro zvládnutí velmi důležité a je to důležité také proto, že si ji pak dokážeme navodit, nebo se do ní vžít, když nad hrou přemýšlíme doma. O to lépe pak může jít následná realizace zase dál.

To znamená, že si řečeno s nadsázkou nosíte práci domů?

Upozorňoval jsem už dříve svou ženu, že u některých inscenací není možné, abych se od nich doma odstříhl. A toto je určitě jedna z nich. Já většinou všechno dělám, až děti i žena usnou. Tehdy se můžu nejlépe soustředit. V tomto případě však soustředění rozhodně přesahuje rámec mých pracovních povinností. Projevuje se to tak, že ztrácím na druhé straně soustředění k činnostem, které se dotýkají logistiky rodiny. Žena je naštěstí velmi tolerantní. Ostatně nic jiného jí nezbyvá (*smích*). Zcela vážně však musím poznamenat, že spolu máme takový vztah, že ona bývá mým prvním kritikem. Není profesionálním divadlem poznamenaná a když se jí něco nelíbí, narovinu to řekne. Svoje prožitky spojené

S Jakubem Zedníčkem

například se zkoušením do ní doslova peru. Ale je to tak, že když nechce, dá to najevo a je to. Občas mi popíše věci, které se nedají popřít, protože je to pohled diváka. Jsou to čisté názory, nad kterými se velmi vážně zamýšlím. Ovšem musím si občas připomenout, že všeho je zapotřebí s mírou. Sdílíme spolu i jinou práci (*provoz restaurace, pozn. red.*). A ta také požaduje pozornost. Oba se pak musíme věnovat i našim dvěma dětem – holčičkám Rozárce a Stázičce – což je pro mě opravdu velkým potěšením.

Co je podle vás měřítkem úspěšnosti takového těžkého kusu?

Myslím, že měřítkem je to, když diváci celou inscenaci prožijí tak, že v sobě dokáží najít sílu se na ni plně soustředit a vnímat ne vždycky jednoduché situace. Pokud dokážeme po celou dobu

udržet jejich pozornost, a tím pádem jim předat i nějaké emoce a zážitky, bude to asi to, čemu se říká vítězství. Ovšem to není samozřejmě jen záležitostí divadla a této hry, ale je to i v jiných uměleckých oblastech, jako třeba koncerty a jiné záležitosti, které působí na emoce.

Přijde se manželka Kateřina podívat na premiéru?

Přijde, máme zařízení hlídání. A vím, že to pro ni nebude jednoduché. Je hodně citlivá a některé scény v inscenacích těžce nese. A v tomto případě to bude zvlášť bolestivé. Ale o tom už ten příběh je.

*Text: Miroslav Homola,
foto: jeř Kratochvíl*

NdB
Národní
divadlo
Brno

FESTIVAL DIVÁDELNÍ SVĚT

DSB

12.–17. 5.

Brno 2017

Vstupenky
již v prodeji,
do konce března
s 20% slevou.

Aktuální program
a více informací na
www.divadelnisvet.cz

Mark Haddon
Simon Stephens

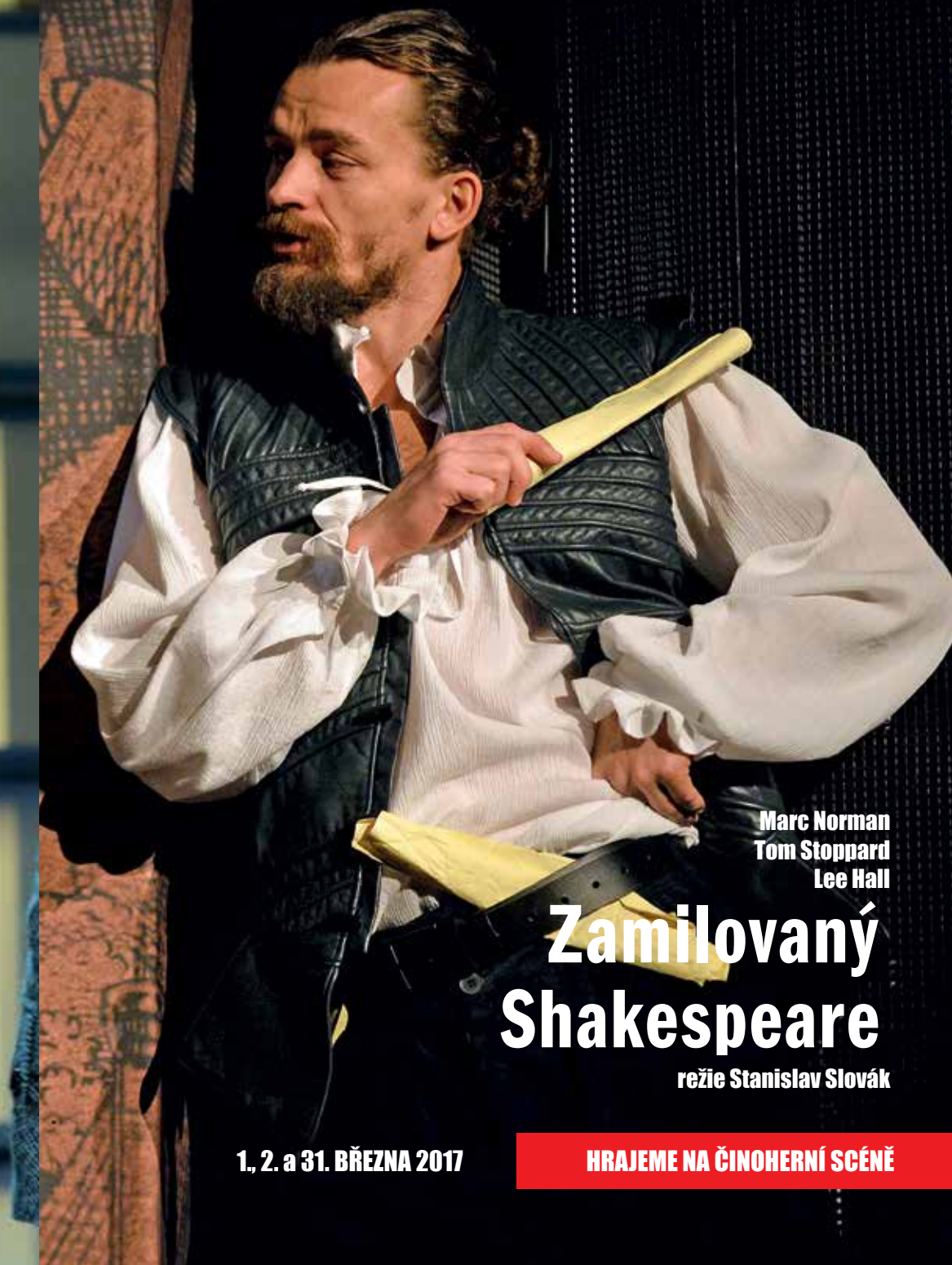
Podivný případ se psem

režie Mikoláš Tyc

HRAJEME NA ČINOHERNÍ SCÉNĚ

5. a 6. BŘEZNA 2017

Marc Norman
Tom Stoppard
Lee Hall

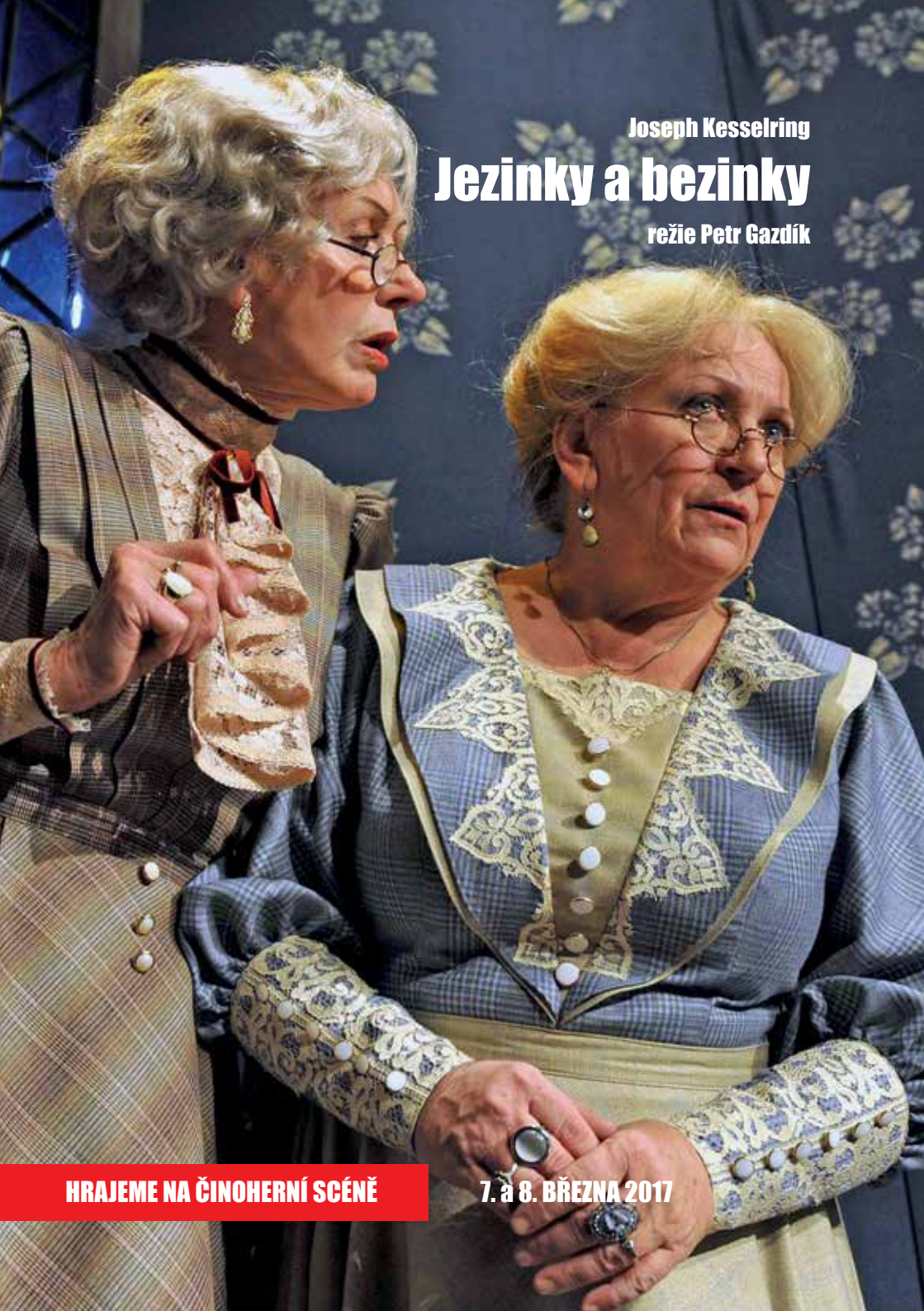
Zamilovaný Shakespeare

režie Stanislav Slovák

1., 2. a 31. BŘEZNA 2017

HRAJEME NA ČINOHERNÍ SCÉNĚ

Joseph Kesselring

Jezinky a bezinky

režie Petr Gazdík

HRAJEME NA ČINOHERNÍ SCÉNĚ

7. a 8. BŘEZNA 2017

Peter Stone
Maury Yeston

TITANIC

režie Stanislav Moša

19. – 21. BŘEZNA 2017

HRAJEME NA HUDEBNÍ SCÉNĚ

**SMUTNÝ TULÁK
VERSUS AMERICKÝ IDOL**

Městské divadlo Brno opakovaně přichází s novými divácky přitažlivými tituly ušitými na míru souboru, který se po řadu let drží na špičce domácího muzikálového dění. Jeho posledním objevem je muzikál *Chaplin*. (...) *Chaplin* je klasický životopisný muzikál, který sleduje osudy legen-

dárního filmového komika chronologicky od dětství až po udělení Oscara za celoživotní dílo. Titulní postavu dělí mezi tři představitele – malého chlapce, mladého muže a zestárlého Chaplina. (...) Jeho život mapuje v uzlových bodech, mezi které patří složitý vztah s matkou, celoživotní partnerství se starším bratrem Sydneyem, skandální manželství se třemi partnerkami a poslední šťastné spočinutí ve vztahu s Oonou O'Neillovou. (...) Největší prostor dostává filmová kariéra, jíž Chaplin zahájil v ateliéru Macka Sennetta, v němž se zrodil jeho Tulák Charlie. (...) Mošova inscenace přináší profesionalitu, na jakou jsou diváci jeho divadla zvyklí, a to od předních protagonistů až po posledního člena company. (...)

Muzikál plyne svižně, v příjemné výtvarné podobě i choreografii a samozřejmě se spoustou citací Chaplinových filmů. Hlavní hvězdou nedělní premiéry byl pohybově i pěvecky dokonale vybavený a herecky charismatický Charlie Marca Salvadoriho. Přesvědčivý byl i Rostislav Jatel v dětské roli, (...) zestárlému Chaplinovi dal podobu Tomáš Sagher. Zazářila i Lucie Bergerová v roli Chaplinovy matky Hannah, temperamentní a pěvecky suverénní Viktória Matušová coby nepřijemná novinářka Hedda Hopperová a půvabná a dobře zpívající Eliška Skálová jako Oona O'Neillová. *Chaplin* je dalším úspěšným repertoárovým kouskem muzikálové scény, který si diváci jistě oblíbí. Zejména ti, kteří toho o Chaplinovi zatím mnoho nevěděli.

*Radmila Hrdinová,
Právo, 23. 1. 2017*

**TULÁK CHARLIE CHAPLIN
SE ZATOULAL
NA BRNĚNSKOU HUDEBNÍ SCÉNU**

(...) Napsat muzikál o *Chaplinovi* se ukázalo jako skvělý nápad nejen kvůli všeobecnému povědomí o hrdinovi němé grotesky, ale také díky mimořádně bouřlivému soukromému ži-

votu tohoto umělce. (...) Děj se díky brilantní režii Stanislava Moši rychle posouvá a divák je svědkem celé řady klíčových okamžiků Chaplinova života – složitého dospívání, prvních divadelních úspěchů, cesty do zámoří a vstupu do hollywoodského neúprosného byznysu. (...) Je vidět, že Stanislav Moša věnoval studiu Chaplinova života hodně času. (...) Lesk novému muzikálu dodávají nejen výborné herecké výkony, ale také svěží choreografická čísla v nastudování Michala Matěje a jako obvykle v Brně zcela profesionální ozvučení i světelná režie. Mnoho by se dalo napsat o velkolepé scéně Christopa Weyerse, jehož výtvarné řešení je opět ohromující. (...) Weyers je mistrem velkých pláten. Jednotlivá prostředí líčí sugestivně, ovšem bez sáhodlouhých přestaveb. Dokáže velmi inspirativně naskicovat prostředí londýnského vaudevillu, filmových ateliérů, luxusních kanceláří, až dospěje k téměř autentické scéně proslaveného „červeného koberce“ v Hollywoodu. Vše rámuje citlivé citace z grotesek a vkusné dobové kostýmy, jež navrhla Andrea Kučerová. (...) V postavě mladého krále grotesky se hlavnímu představiteli nabízí obrovská herecká příležitost. Tu během premiéry zužitkoval po všech stránkách vynikající Daniel Rymeš. Exceloval nejen v promyšlených výstupech malého Tuláka (včetně typické chaplinovské chůze), ale také coby věčně váhající umělec a často využívaný, či zneužívaný milovník mladých dívek. Byl typickým představitel umělce nadmíru úspěšného, ale občas rozervaného, intuitivního, autentického. Malého Charlieho kouzelně ztvárnil Erik Seďa, toho stárnoucího pak s velkým šarmem Jan Mazák, který díky svým šedinám připomínal věrohodně svou postavu i vizuálně. Hana Holišová (...) doslova zazářila v úloze nepřijemně dotěrné a mstivé novinářky Heddy Hopperové. Hereckého protiúkolu se zhostila skvostně. Podobně dobrým partnerem Chaplina byl v postavě jeho bratra Sydneyho Lukáš Janota (dětským představitelem je již jevištně protřelý Josef Gazdík). V úloze producentů Freda Karna a Macka Sennetta vystoupili charismatičtí herci Patrik Bořecký a Petr Štěpán. A zapomenout samozřejmě nemohu ani na po všech stránkách typického Angličana Lukáše Vlčka alias Alfa Reevese. Chaplinův osud protnulo několik osudových žen. Markéta Sedláčková vytvořila první z nich, nervově labilní

matku Hannah. (...) Chaplinovou první manželkou byla okouzující Markéta Pešková, tou poslední pak chápající a neméně herecky přitažlivá Barbora Remišová. (...) Taktovku i zvuk výborně hrajícího orchestru držel pevně v ruce dirigent Martin Procházka. (...)

*Vítězslav Sladký,
www.musical-opereta.cz, 30. 1. 2017*

**ŽIVOT MÁ ZAČÁTEK, STŘED...
A KONEC**

(...) Stanislava Mošu hlavně zajímá složitý životní osud velkého malého muže. Sám (s dcerou) muzikál přeložil, každá promluva je na jevišti nejen přesně vyslovená, ale často doprovázená konkrétním nasvícením, pohybem a gestem, každá píseň, každá scéna je vypointovaná, celek přesně načasovaný (...). Technika podporuje vyprávění a umožňuje pěknou podívanou. Zhlédl jsem druhé obsazení a v Mošově divadle prostě platí, že alternace jsou rovnocenné. Titulní postava je rozdělená mezi dítě (skvělý Rostislav Jatel), seniora (Tomáš Sagher) – a dospělého Chaplina odehrál Marco Salvadori perfektně v pasážích mluvených, pantomimických i zpívaných. Pěknou fúrii učinila z novinářky Hopperové Vikt-

ria Matušovová. Jak tu bývá zvykem, i nejmenší figurky mají svůj osud, svou podobu, jednání, logiku existence. Jevištní kouzla obsáhla i citací filmů, dotáčky, kinetiku a samozřejmě hru světla. Soudě podle šotů z jiných nastudování muzikálu, včetně broadwayského, v Brně mají špičkovou inscenaci.

*Josef Herman,
Divadelní noviny, 7. 2. 2017*

CHARLIE CHAPLIN

(...) Charlieho dlouhý život a množství lidí, které potkal, donutily Městské divadlo Brno, aby nasadilo téměř celý svůj ansámbly, a to ještě většina z nich hraje několik rolí a stále se převlékají. A stále jsou báječní. Scéna Christopa Weyerse je úsporná, leč výstižná, jak jinak, když se stále proměňuje, a Petr Hloušek coby autor scénických projekcí odvedl veliký kus práce, protože úryvky z mnoha Chaplinových filmů upravil a poskládal obdivuhodně. Ovšem Daniel Rymeš v roli Charlieho středního věku obstál vynikajícím, neboť bravurně ovládl všechny Charlieho pohybové triky a gagy a ještě k tomu krásně zpíval, což skutečný Charlie nikdy nepředvedl. Musím

ještě pochválit Erika Sedu za roli malého Charlieho a Josefa Gazdika za roli malého Sydneyho a Markétu Sedláčkovou jako jejich maminku, jejich scény byly vskutku dojemné. Nevím a ani nesmím vědět, jakou dřinu dalo nastudování tohoto muzikálu režisérovi Stanislavu Mošovi a jeho asistentům, ale muzikál se jim povedl. Opravdu povedl. Troufám si tvrdit, že je to jeden z nejlepších muzikálů, co jsem na scéně Městského divadla Brno viděl. (...)

*Vratislav Mlčoch,
www.babocka.vram.cz, 23. 1. 2017*

MUZIKÁL CHAPLIN (...)

(...) Není jisté snadné uchopit životní příběh složitě, mnohovrstevnaté osobnosti žánrem muzikálu. Nelehké dětství, složité vztahy s rodinou, s partnerkami, tvůrčí pochybnosti a problémy, střet s politickou mocí. To vše se tvůrci Christopher Curtis (hudba) a Thomas Meehan (libreto) snažili postihnout a možno říci: podařilo se (...) jim přiblížit Chaplina jako umělce i člověka. Charlie, hrdina z dávné éry němého filmu, před očima diváků na scéně Městského divadla Brno znovu ožívá. (...) Hudba barví děj, evokuje

dobu, má značný podíl na úspěchu, přispívají i taneční čísla. Muzikál má švih a spád. (...) Výborné jsou scéna i kostýmy. Bez sekvencí z některých Chaplinových filmů se nelze obejít, dodávají dobový kolorit i dojem návštěvy v dávném hollywoodském studiu. Herců se na scéně vystřídá mnoho, někteří musejí zvládnout více rolí. (...) „Němý“ Chaplin v muzikálu zpívá, o premiéře v podání Daniela Rymeše, který zaujal a roli s všestrannými požadavky zvládl. Už fyziognomií má k postavě blízko. Vybrán byl dobře. Jako malý Charlie okouzluje na premiéře Erik Sedá. (...)

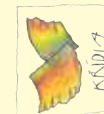
*Jaroslav Štěpaník,
www.novinky.cz, 23. 1. 2017*

MUZIKÁL CHAPLIN V EVROPSKÉ PREMIÉŘE

(...) Dramaturgická i režijní koncepce byla šťastná a vytvořené kompaktní dílo mapuje necelých sedmdesát let tvorby Charlieho Chaplina. Sledujeme jej od jeho šesti let, kdy vstoupil do divadelního světa, přes jeho umělecky nejproduktivnější etapu až po exil ve Švýcarsku. (...) Celý příběh je zasazen do prostředí filmového studia (jednoduchá variabilní a nápaditá scéna Christopa Weyerse), kam na začátku přichází Chaplin senior a vzpomíná na svůj život. Děj muzikálu tedy začíná a končí u bilancujícího umělce. Celé dílo navíc funguje jako pocta legendárnímu Tulákovu, i pocta době, v níž se rozvíjela americká kinematografie. Z výpravy, z projekcí a vlastně z celkového provedení díla je cítit láska k filmu. Naznačuje to už první výjev, který divák vidí při příchodu do sálu – opona složená z filmových plakátů, které jsou jednotlivě osvětleny za hudby ouvertury. (...) Hudba Christophera Curtise se pohybuje od klasického typu muzikálové zá-

KŘÍDLA 2016/2017

Nejpopulárnější herec sezóny

Nejpopulárnější herečka sezóny

Nejpopulárnější inscenace sezóny (zaškrtněte)

Friedrich Dürrenmatt / Frank V. Jiri Brečka, Jan Rychlik, Vlastimil Hála / Limonádový Joe Marc Norman, Tom Stoppard, Lee Hall / Zamliovany Shakespeare Larry David / Ryba podlé Thomas Meehan, Christopher Curtis / Chaplin John Stemberk / O myších a lidech Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpaník / Blits

Miloš Štědrňák, Milan Uhde / Víki kráčí za štěstím Kateřina Tučková, Dodo Gombár / Žitkovské bohyně Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpaník / Bmneristé lole

Nejvýraznější tvůrčí počin (dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, včeseny, plakát, program atp.)

bavy až po vážný tón. Nastudování dirigenty Martinem Procházkou a Tomášem Kühnhaberem je výborné, jenom nechápu, jak může hudba znít z „jámy“ téměř celé přikryté praktikáblý. Ale zněla. V hezkém souznění s pěveckými výkony interpretů. (...) Režie u barda muzikálů Stanislava Moši slouží žánru, slouží co nejjednodušší a nejpřesnější výpovědi. Žádné samoúčelné špilce, všechny mizanscény jsou přehledné, přesně vypovídající atmosféru. A vedení herců je citlivé, i v tomto případě sloužící celkovému vyznění. (...) V roli Chaplina jsem viděl Daniela Rymeše. (...) Svého Tuláka „rozbalil“ skutečně velkolepě, bytostně jím byl. Charlieho bratra Sydneyho zahrál věrohodně Lukáš Janota, Charlieho ve starším věku pak Tomáš Sagher. Stejně tak Charlieho matku opravdu s bohatým rejstříkem poloh zahrála Markéta Sedláčková. Výborná byla Hana Holišová coby zuřivá novinářka a nesmíme zapomenout na Elišku Skálovou v citlivé interpretaci poslední Charlieho manželky Ony. Malého Sydneyho výborně zahrál Jan Juráček a malého Charlieho Rostislav Jatel. (...)

Peter Stoličný,
www.i-divadlo.cz, 6. 2. 2017

V BRNĚ LÁKAJÍ EVROPSKÉ PREMIÉRY

Díky dobrému uměleckému renomé i dlouhodobým kontaktům na prestižní západní scéně a agentury můžeme v Městském divadle Brno často zhlédnout pohotové české, ba evropské premiéry londýnských nebo broadwayských produkcí. (...) Známy sedmioscarový britsko-americký film *Zamilovaný Shakespeare* se dočkal po šestnácti letech jevištní adaptace. (...) Romantický příběh o tom, jak společensky nerovnému vztahu propadlý dramatik uprostřed dobových intrik tvořil ranou tragédií *Romeo a Julie* a promýšlel *Večer tříkrálový*, je inscenován s nevelkými úpravami, živým orchestrem a antiiluzivně jako dobové „divadlo na divadle“. (...) Will Dušana Vítázka má spolehlivé protihráče v ironickém bohémovi Marlowovi Aleše Slaniny a Svetlaně Janotové coby bohaté svobo-

domyslné Viole. Z jiného soudku čerpá první kontinentální uvedení „černé“ komedie *Ryba potmě*. (...) Nedlouhou, zručně zkonstruovanou „sitcomovou“ předlohu vtípných replik rámuje nemocniční prostředí. Smrt hlavy početné rodiny odstartuje trapné dědické tahanice několika generací rozhádaných sobců, kde zaujmou temperamentní, sexuálně harašivá vdova Glorie (Zdena Herfortová), ušlápnutý smolařský syn Norman (Viktor Skála) vedle egoistického bratra Arthura (Igor Ondříček) nebo portorická hospodyně Fabiana (Mária Lalková) s nebožtíkovým levobočkem Diegem (Jan Brožek).

Vít Závodský,
Týdeník Rozhlas, 16. 1. 2017

FESTIVAL ZAHÁJILA GANGSTERSKÁ BANKA NA POKRAJI KRACHU

Inscenace režisérky Hany Burešové se GRAND Festivalu smíchu účastní pravidelně. Letos *Frank V* Městského divadla Brno přehlídku divadelních komedií zahájil. Frankova banka je rodinný podnik s dlouholetou tradicí. Předkové bohatli na otrocích, válkách, drogách či naftě. Jenže za šéfování Franka V. je gangsterská banka na pokraji krachu. Zaměstnanci se činí, ale jejich počet se neustále snižuje. Nejvhodnější příležitostí, jak se zachránit, je přivést banku ke krachu. Každý má přece na nějakém soukromém účtu našetřených pár milionů, o které podnik během své „věrné“ služby okradl. Stáří této Dürrenmattově hře nijak neškodilo, cynický pohled na svět se dnes jen prohloubil. Mikrosvět bankovní instituce byl pro autora jen odrazovým můstkem k obecné výpovědi o společnosti, kterou ovládají peníze a kde dobro je čímsi vzdáleným, až pohádkově nedosažitelným. (...) Inscenovat jeho hry není právě snadné. Na papíře fungují bezvadně, jsou plné břitké ironie i zajímavých myšlenek. Převést jeho texty na jeviště ovšem bývá nad sílu mnoha divadelních souborů. Naštěstí režisérka Hana Burešová zvolila společně s herci brněnského divadla k látce celkem šťastný pří-

stup. Vše je groteskně vykloubené, nástrahám inscenovat hru realisticky se tvůrci vyhnují. Nebylo by to ostatně na místě, vždyť sám Dürrenmatt vkládá do textu zcizovací prvky v podobě písní Paula Burkharda. Jan Mazák v roli Franka nepůsobí žádným démonickým dojmem, však také všechny nepříjemné povinnosti za něj vyřizuje manželka Ottilie v přesném podání Aleny Antalové. Hybatelem nestvůrného kolosu institucionalizovaného zla je ve skutečnosti personální šéf Egli, kterého s chladným nadhledem interpretoval Igor Ondříček. Nováčkem gangsterské organizace je Páuli Neukomm, který sice v podání Michala Isteníka vypadá jako nevinátko, ale zdání klame. Mladý muž si dokáže rychle osvojit pravidla, která mu dovolí přežít v tomto zvláštním světě. (...)

Lukáš Dubský,
Pardubický deník, 25. 1. 2017

Texty jsou redakčně kráceny.

Jméno:

Adresa, (e-mail):

Anketní lístek

Vhodte, prosíme, do anketní schránky
u pokladny divadla nepozdějí!

30. 11. 2017

Městské divadlo Brno

Lidická 12, 602 00 Brno

komerční odd.: +420533316360

e-mail: komecncn@mdb.cz

Karel Cón, Milan Uhde, Miloš Štědroň

Viki Bouzková by mohla být šťastná – má spokojené manželství, milujícího muže a krásnou dceru. Ale Viki šťastná není... Zatímco její manžel Láďa chce totiž v životě jen klid a pohodlí, Viki touží po vzruchu, vznětech a silných emocích. Zkrátka po „muži s jiskrou“. A pak skrze náhodu v podobě ulělého papouška do jejího života vstoupí populární zpěvák a saxofonista Marek Bašta, idol paní i dívek a lamač ženských srdcí, který triumfuje na hudebních pódiiích se svou doprovodnou dívčí skupinou s příznačným názvem Sex-tety. Tento věčný romantik se do Viki zamiluje na první pohled, činí kvůli ní velkolepá vášnivá gesta a zve ji na okázalé večírky do své lu-

xusní vily. Viki cítí, že její život konečně získal onu vytouženou jiskru a že Marek je „ten pravý“ – přestože jí ho rozmlouvají přátelé, dcera i Markova bývalá milenka... Příběh ženské touhy po lásce a štěstí navzdory nástrahám osudu může začít.

Žijící klasici brněnského hudebního divadla **Milan Uhde** a **Miloš Štědroň** přicházejí společně po trojici adaptací klasických literárních děl napsaných pro naše divadlo (*Nana, Červený a černý, Divá Bára*) tentokrát se zcela jinou látkou – hravou, nápaditou retrokomedií ze 70. let v kabátě jazzového muzikálu. Jejich tým tentokrát rozšířil druhý skladatel, kmenový spolupracovník našeho divadla **Karel Cón**, a lze se tudíž těšit v „bigbandovém“ obsazení našeho orchestru na vydatnou porci chytlavých swingových melodií.

Režisérem představení bude osvědčený režijní spolupracovník autorského týmu **Juraj Nvota**, známý našim divákům již režii *Divé Bary*. Jeho tvůrčí tým je tvořen **Danem Kalouskem** (hu-

dební nastudování, dirigent), **Martínem Procházkou** (dirigent), **Tomášem Rusínem** (scéna), **Zuzanou Štáfunkovou-Rusínovou** (kostýmy), **Jaroslavem Moravčíkem** (choreografie) a **Janem Šotkovským** (dramaturgie). V hlavních rolích se představí **Lucie Bergerová** (Viki Bouzková), **Petr Štěpán** (Marek Bašta), **Aleš Slanina** (doktor Stašek), **Viktória Matušová** (Maláškova, uklízečka), **Jiří Ressler** (Láďa Bouzek), **Svetlana Hruškociová** (Tereška Bouzková) a **Jakub Przebinda** (papoušek Felix). Premiéra inscenace proběhne 29. dubna na Hudební scéně.

-jš-

PARTNEŘI DIVADLA

JSC BRNO s.r.o.

Lázně Slatinice
A.D. 1526

BUSINESS CENTRE
VIDENSKÁ

PS BRNO

Carmen Flora
květinářství a aranžování

PSK GROUP
DYNAMICKÁ STAVEBNÍ SPOLEČNOST

JEZINKY A BEZINKY

7. a 8. března 2017
na Činoherní scéně

Marta a Abby Brewsterovy jsou milé tetičky, které dělají velmi silné bezinkové víno. O jeho síle se přesvědčí každý z potenciálních zájemců o podnájem malého pokojíku. Synovec Mortimer se nestačí divit, co tetinky vyvádějí a proč mají sklep plný nebožtíků... Skvěle napsaná černá komedie patří do zlatého fondu divadelní dramatiky. Nenechte si tedy i vy ujít herecký koncert Martina Havelky, Zdeny Herfortové a Jany Gazdíkové!

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

SNP & CO
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

deník

DOKOŘÁN BŘEZEN 2017 Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša
Lidická 16, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 316 320
+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktor:
Jef Kratochvil

Tisková mluvčí:

Lenka Pazourková

Grafická úprava:

Petr Hloušek,

Petr Konečný

Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150
222. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 18. 2. 2017

Náklad 5 600 ks

Titulní strana:

Jakub Uličník v inscenaci

O myších a lidech

foto: Jef Kratochvil

Daniel Hoffman (1923–2013), americký básník, esejista a akademik. Narozen v Novém Yorku, celou válku sloužil v armádě a přispíval do odborných vojenských časopisů, po válce vystudoval Kolumbijskou univerzitu. V roce 1954 vydal první sbírku veršů následovanou řadou esejů a dalších básnických sbírek. Vyučoval na Kolumbijské a Pennsylvánské univerzitě anglický jazyk a literaturu, v literární činnosti pokračoval až do smrti a obdržel za ni množství prestižních cen. Zajímavá byla jeho fyzická podoba s Edgarem Allanem Poem, o kterém napsal vysoce ceněnou studii. Z jeho poezie jsem si pro vás dovolil vybrat a přeložit báseň *Yours*, a to dokonce dvakrát...

Miroslav Macek

Tvůj

Jak vůně lípy patří k podvečeru,
když vládne léto, tak já patřím k Tobě.

Jak k sněžným vrchům
patří luny svit.

Vždyť bez Tebe jsem stromem bez kořenů,
jenž marně čeká na poselství jara.

Tvá láska je přec vláhou mého žití.
Což existuje ostrov bez moře?

Jen Tobě patřím...

Jak k letnímu dni patří vůně lípy,
tak zcela stejně patřím já zas k Tobě,

jak k sněžným pláním
patří světlo luny.

Vždyť bez Tebe bych ubohým byl stromem,
jenž marně čeká na zelené jaro.

Tvá láska tvoří základ mého žití.
Což existuje ostrov bez moře?

„Bohatství jako by padalo do klína lidem,
kteří jsou chudí duchem,
chudí zájmy a radostí.“

John Ernst Steinbeck (1902–1968),
byl americký spisovatel, nositel Pulitzerovy ceny
za román *Hrozny hněvu* a Nobelovy ceny.

Foto: JEF Kvatochovič

Thomas Meehan
Christopher Curtis

MUZIKÁL

CHAPLIN

režie Stanislav Moša

HRAJEME NA HUDEBNÍ SCÉNĚ

23. – 26. BŘEZNA 2017

